

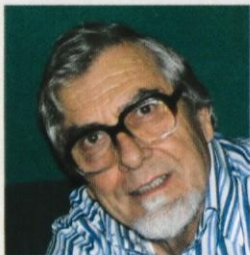
Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. junij 2007, letnik XXXVIII, št. 6

- Občinski svet -
čedalje bolj soglasen
- V Podpesek po
prenovljeni cesti
- Logatec - k Ljubljani ali k
Notranjski?
- Bogdan Oblak za
Obrtnika leta
- Junaško dejanje
Anice Plesničar
- Križ spomina
- Križpotja in kažipotji
- Med revijami
in koncerti
- Srebro za Otroški
zbor Tabor
- NTK v 1. državno ligo
- Tek prijateljstva
- Obisk z Nove Zelandije

Katarina Vélíka

Rad verjamem, da je bila Katarina Vélíka – vélika ruska cesarica.

Rad verjamem, da se je inflacija premaknila od lanskega aprila za 2,5%, storitve celo za 3,4%, regres zaposlenim pa kar za 3,9%. Zato se je upokojencem regres povišal za natančno 0,00 %.

In zakaj za 0,00%? Bržčas zato, ker se je upokojencem letošnjega januarja povišala pokojnina za 0,7%. Da niste opazili? Jaz tudi ne. Je pa to opazil Statistični urad, ki je izračunal, da so se glede na lanski december pokojnine zvišale za 0,7% zato, ker so se glede na december v januarju za toliko znižali življenjski stroški. Tako je z govoricu statistike, pa če nam je prav ali ne. Da se ne bo reklo, da ostajamo samo upokojenci na nepremakljivi točki.

Rad verjamem, da je tudi z našo državno varnostjo vse v redu. Zato je čisto spodobno, da se skrbniku črnega fonda, o katerem tudi njen direktor ničesar ne ve, kupi iz tega črnega fonda pri odhodu v pokoj za pol milijona tolarjev vredna ura. Še bolj spodobno je, da so po naročilu iz urada našega Zaplaninca, ki o tem tudi nič ne ve, plačali iz črnega fonda tudi letalsko vozovnico (nekaj manj kot 300.000 tolarjev)

nekemu eksotičnemu alternativnemu medicincu, pa ne za kakega bolnika iz Darfurja niti ne za Strojtanove, ampak za (do nedavnega) predsednika Gibanja za **pravičnost** in razvoj. Za vse to in še za to in ono so odhajali denarci iz skrivnostnega črnega fonda, o katerem tudi nobena parlamentarna komisija nič ne ve. Kaj naj torej vse to briga davkoplačevalce. Saj bi stikanje po predalih obveščevalke pomenilo razgradnjo državne varnosti.

Zaradi vsega tega nadvse rad verjamem, da so pri nas posamezniki in komisije za obrekovanje, ki težko verjamejo, da je državna varnost najbolj prikladna za plačevanje avionskih kart za indijske zdravilce, za nakup zlatih ur in za ustanavljanje misterioznih profitnih podjetij iz črnih fondov. Vse te čednostne aktivnosti naj bi bile le hoja po tankem ledu med legalnostjo in zakonitostjo, kar pa naj bi bilo po vsem demokratičnem svetu nekaj samo po sebi umevnega, kar velja za transparentno (pregledno) in zgledno. In tako je tudi SOVI kot povsod po demokratičnem svetu zgolj spodrsnilo pri hoji po tankem ledu – tudi s ponarejenimi spričevali. Nekdanji direktor Sove pa gladko trdi, da je šlo vse po zakonu.

Navsezadnje, čemu ne bi rad verjel, da je rešilna bilka za LDS svežina, lepota in um. Pazite: **lepota** je izražena, morda tudi upoštevana, pred umom. Pri Katarini Vélíki je šlo za drugačno zaporedje. Ti šment, ti!

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Župan kljub poškodovani roki tehta idejni načrt novega upravnega središča.

Projekt za Upravno središče v polnem teku

Ta čas se intenzivno obdeluje projekt novega Upravnega redišča na nekdanji Jakletovini. Na vrsti so še zadnja usklajevanja z uporabniki-soinvestorji zaradi sofinanciranja. Program predvideva gradnjo 3.000 m² prostorov, in sicer: kletni prostori za arhiv in parkirišča (za zaposlene); pritličje, namenjeno avli, Centru za socialno delo, zavodu za zaposlovanje in za zdravstveno zavarovanje, notarski pisarni, republiškim inšpekcijam, Abanki in

Zavarovalnici Adriatic-Slovenica; prvo nadstropje bo na voljo poslovnim prostorom za občinsko upravo, za sejno dvorano, ki bo prilagojena tudi za poročne namene; drugo nadstropje je načrtovano za potrebe Upravne enote, Geodetske in Davčne uprave.

Na podlagi idejnega projekta gredo h kraju dogovori o sofinanciranju projekta tudi s pristojnimi ministrstvi (le Zavod za zdravstvo se še ni odločil ali bo prostore odkupil ali jih bo najel). Vse kaže, da bo septembra nared gradbeno dovoljenje; vzporedno se bo prek javnega razpisa iskal izvajalec del, ki naj bi dela opravil do konca prihodnjega leta.

Po krajevnih skupnostih še kar nekaj nujnih del

V pripravi je več posamičnih prenov cest po nekaterih krajevnih skupnostih. V KS Hotedršica se bo obnovil del ceste čez Ravnik do Urbanovca in navzdol do glavne ceste Kalce-Idrija. V KS Tabor čaka skorajšnje prenovne del ceste v Logaških Žibršah, in sicer iznad Turkovega malna proti domačiji Tumleta. V KS Trate se bo uredila cesta, prepotrebna prometne varnosti, z Veharš proti Godoviču. V KS Vrh Sv. Treh Kraljev bosta prenovljena dva manjša cestna odseka. V KS Log-Zaplana čaka na preureditev dotrajan most, ki povezuje Ceste z Logom in Zaplano; začetek del se odlaga, pričakujoč soglasje upravljalca vodotokov z Ministrstva za okolje in prostor. V KS Laze-Jakovica se pridobiva gradbeno dovoljenje za gradnjo čistilne naprave s kanalizacijo – najprej v Jakovici, nato še v Lazah.

Prenavljanje ceste v Podpesek

Lokalna cesta, ki povezuje Rovte z Vrhniko skoz Podpesek in Podlipo je dolga desetletja klicala po prenovi, celo po tiste vrste prenovi, ki naj zagotovi primerno varnost. Cesto namreč močno najeda erozija, ki jo povzročajo nalivi in krušljivost tal

Na naslovnici: *Da bo lepo cvetelo.*

Foto: *Iz arhiva Doma starejših Logatec.*

splah, še posebej v klancu spodnjega dela ceste – iz Podlipse proti domačiji Žustovih. Ta del ceste je po vsakem deževju razrit, voda odnaša nasutje, in to kar naprej. Kar naprej pa se povečuje po tem delu promet, saj so prebivalci Podpeska močno navezani na Vrhniko; pa tudi do občinskega središča je bliže in udobneje skozi Vrhniko.

"Hrastovo deblo pa še kar vztraja," pravi Miro Žust.

Ljudje so se tako nenehno spopadali z nevšečnostmi prav tega dela klanca iz Podpeska. Gospodar Miro Žust je pripovedoval in pokazal, kakšno naravnost neverjetno rešitev so si izmislili ljudje, da so rešili cesto pred sesutjem po strmi brežini. Najbolj nevaren ovinek so zavarovali pred spodkopavanjem vode tako, da so nad oporni zid zavalili kakih 15 metrov dolg hrastov hloed, posekan v Janežičevem hrastju. Hrast, ki je bil tolike teže, da so ga semkaj pripeljali z dvema paroma volov, so naslonili ob dve bukvi. Ob ta hrast je bil uprt zgornji del cestišča celega zadnjega pol stoletja. Zdaj pa je vendarle že čas, da se varnosti na tem delu ceste streže s sodobnejšimi prijemi.

In tako so se na pobudo krajevne skupnosti Rovte in spriču nenehnih upravičenih zahtev tamkajšnjih občanov prenovitvena dela, ki so zaupana podjetju Antona Trevna, začela in vlivajo upanje na skorajšnjo posodobitev ceste, najprej tega kritičnega kilometra od Podlipse do domačije Žusta, postopoma pa še naprej do Cornove domačije. Za prvi del prenove je občina namenila blizu 42.000 €.

Dozidava šole

Tabor ni več daleč

Projekt, upoštevajoč idejne rešitve za dozidavo štirih učilnic in ustreznih kabinetov na šoli Tabor, je že dodobra obdelan.

Usklajuje se še zagotavljanje sredstev za sofinanciranje gradnje z Ministrstvom za šolstvo in šport. Razmislek je posvečen tudi adaptaciji strehe in prenovi izolacije preostalega še neobnovljenega šolskega poslopja. Gradbeno dovoljenje bo pridobljeno v kakem mesecu. Zaradi racionalnih razlogov bi naj z gradnjo začeli prihodnjo pomlad, dela pa bi naj končali do začetka novega šolskega leta 2008/09.

Sofinanciranje adaptacije Zdravstvenega doma še negotovo

Kot smo že poročali v Logaških novicah, ostaja še nedorečeno sofinanciranje širitve, nadgradnje in prenove Zdravstvenega doma. Namreč Ministrstvo – natančneje minister za zdravje je ustno potrdil namero, da sofinancira dela do 20% investicijske vrednosti. Pisni sklep pa naj bi došel na občino do sv. Vida (15. junija), ko sicer izide tudi naše glasilo. Če bo sklep ministrstva pritrdilen, bo gradnja stekla tudi z državnim denarjem, sicer se bo morala 1.200.000 evrov težke investicije lotiti občina sama. Torej kako in kaj – bomo poročali v naslednji številki našega časopisa.

Špela Istenič

PROSTOVOLJNO ... SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA

Doživite aktivno vojaško življenje, usposobite se za preživetje v najrazličnejših okoliščinah in opravljanje različnih bojnih nalog. Spoznajte osnove vojaške taktike, radiološko-kemično-biološke obrambe, inženirstva, zvez in sanitete.

Vojaški rok lahko letos prostovoljno služite v vojašnicah na **Bohinjski Beli**, napotitev **17. septembra**, v **Novem mestu**, napotitev **17. septembra ter** v **Murski Soboti**, napotitev **26. junija**.

Prostovoljno služenje traja tri mesece in pol, medtem ste zdravstveno in nezgodno zavarovani, usposabljanje pa se šteje v pokojninsko dobo. Zagotovljene imate prenočišče, prehrano, povračilo potnih stroškov in plačilo.

www.slovenskavojska.si

Prijavite se lahko na **Upravi za obrambo Ljubljana**, in sicer na izpostavi na **Vrhniki** (tel. 01 750 57 18) ali v pisarni v **Logatcu** (tel. 01 754 12 72).

Prijavite se lahko tudi po elektronski pošti naborna.pisarna@mors.si.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

... SPOZNAJTE SVOJE MEJE
IN JIH PRESEZITE!

SLOVENSKA VOJSKA
V službi domovine.

Občinski svet pobliskoma skoz dnevni red

**Zadnjega maja nista bili občinskemu svetu potrebni niti dve uri za soglasno pritrnitev doma-
la vsemu predlaganemu gradivu**

Tako gladko in na kratko pa še zlepa ne kot na 6. seji občinskega sveta 31. maja letos. No, pa kaj bi zavlačevali, če ni potrebno.

Sistemske rešitve distribucijskega omrežja za zemeljski plin

Gvido Bokal, višji svetovalec, je poročal svetu o usklajenosti predlaganega Odloka o načinu izvajanja javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja in javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem z zakonom. Racionalnost določb tega odloka je bila preverjena tudi s primerjavo med enakimi odloki sosednjih občin. Predlog je bil prepričljiv za soglasen sprejem.

Denis Kosec

Program opremljanja za Plesišče

Odlok o programu opremljanja stanovanjskega naselja Plesišče je pojasnil analitik Denis Kosec, ki je razložil tudi način izračuna komunalnega prispevka za zadevnoobmočje. Zakomunalno opremo stanovanjskega naselja, ki vključuje ceste (tudi asfalt) s padavinsko in fekalno kanalizacijo, čistilno napravo,

javno razsvetljavo, vodovodno omrežje in odkup zemljišč pa so predvidena potrebna proračunska sredstva v vrednosti dobrega pol milijona evrov. Odlok je bil brez posebne obravnave deležen soglasne potrditve.

Paket sprememb odlokov vzgojno-izobraževalnih zavodov

Paket je zadeval kar petero odlokov sprememb in dopolnitev odlokov o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnih zavodov, in sicer: za osnovno šolo 8 talcev, OŠ Tabor, OŠ Rovte, za Glasbeno šolo in Vzgojno-varstveni zavod Kurirček.

Spremembe in dopolnitve, ki skladno z zakoni določajo zlasti sestavo sveta zavodov, imenovanje ravnateljcev (in v.d. ravnateljcev) in pogoje za strokovne delavce je pregledno predstavila višja svetovalka Nevenka Malavašič. Vse je šlo gladko skozi, kot se reče. Zataknilo se je pri VVZ Kurirček, ki naj bi se po mnenju strokovnih delavcev preimenoval v Vrtec Logatec, po sklepu Sveta VVZ pa naj se preimenuje v Vrtec Kurirček. Boris Hodnik, LDS, je v razpravi opozoril, da je sklep Sveta zavoda meritoren, k čemur je pritegnil še Marjan Gregorič, SD, in občinski svet je Sklepu Sveta zavoda soglasno pritrnil.

Hiša Petkovec 59 – kulturni spomenik

Tudi predlog, da se hiša na Petkovicu 59 (nekdanja domačija Kaja in Grom v Ložanski dolini) razgласi za kulturni spomenik, je utemeljila višja svetovalka Nevenka Malavašič tako

Nevenka Malavašič

zanesljivo, da je svet odlok sprejel soglasno.

Višje plače funkcionarjem

V odsotnosti predsednika komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je Pravilnik o višjih plačah in drugih prejemkih občinskih funkcionarjev, članov delovnih teles občinskega sveta in članov drugih občinskih organov pojasnil Vladislav Puc. Seveda, glasu proti ni bilo.

Program prodaje zemljišč, javni interes za projekt omrežja elektronskih komunikacij, novi direktor Zdravstvenega doma in članstvo v nadzornem svetu

"Kako bomo že glasovali?"

Svet je soglasno sprejel tudi sklep, da se zaradi zaokrožitve parcel v IOC proda četvero parcel po izhodiščni ceni 60 € za m² ter Sklep o javnem interesu za sklenitev javno-zasebnega partnerstva v zvezi z izvedbo projekta »Gradnja, upravljanje in vzdrževanje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v občini. Pa tudi soglasje k imenovanju dr. med. Mladena Mrkajića za direktorja Zdravstvenega doma je bilo izglasovano soglasno. – Nekaj zadreg je navrglo imenovanje Dušana Černigoja za člana nadzornega sveta Komunalnega podjetja, ravno toliko, da član ni bil potrjen soglasno.

Martin Koren

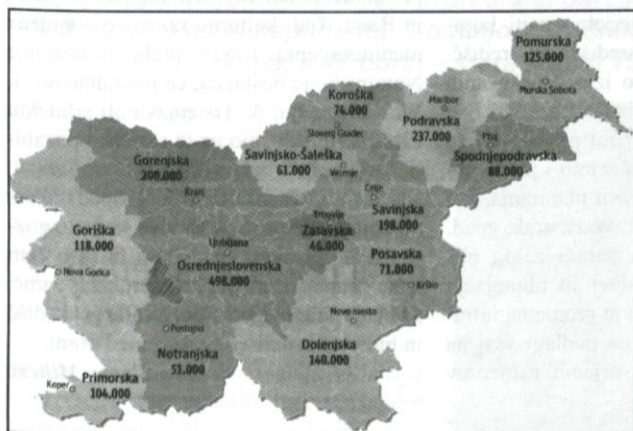
**Spoštovane občanke,
spoštovani občani!**

Iskrene čestitke ob dnevu državnosti,
25. juniju,
ob katerem vam voščim praznovanje, polno
doživetij.

**Vaš župan
Janez Nagode**

Logatec v Osrednjeslovensko pokrajino?

Načrt štirinajstih pokrajin. Logatec k Ljubljani?

Zakonski predlog rojeva v Sloveniji 14 pokrajin, prav toliko tudi pokrajinskih sedežev. Glede na število prebivalcev bi bila najmanjša Zasavska pokrajina s sedežem v Trbovljah in s komaj 46.000 prebivalci, največja pa Osrednjeslovenska s sedežem v Ljubljani z nekaj manj kot pol milijona prebivalci; sem je zapisana tudi naša občina, ki je na objavljenem zemljevidu narisana kot skrajno zahodni del *Ljubljanske pokrajine*.

Ministrstvo za lokalno samoupravo pojasnjuje, da se je odločilo za 14 pokrajin, ker je toliko tudi dosedanjih razvojno statističnih regij. Številka 14 pa naj bi odražala tudi politično realnost. Ali ne glede na politično realnost(!?) se bodo lokalna okolja lahko v 60 dneh opredelila do predlagane pokrajinske opredelitve. Torej, kaj bomo rekli? – **Eno od mnenj objavljamo v nadaljevanju te strani.**

MAŠ

Med Notranjsko in Ljubljano

Razpravi o pokrajinah na rob

K razmisleku o Notranjski pokrajini me po več letih »zatišja« vzpodbuja naznanilo javne razprave o pokrajinski zakonodaji in pokrajinskih mejah (Delo, 8. maj 2007 – Razprava o pokrajinskih mejah se začneja ta mesec). O vseh obsežnih gradivih, ki zadevajo pokrajinsko zakonodajo in o pričakovani razpravi o njej – ta živo zadeva tudi naš prostor –, bomo gotovo tudi doma še kaj slišali. Sam se javno oglašam zato, ker nakazana regionalizacija Slovenije (glej grafično prilogo Dela, 8. maj 2007), čeprav samo kot gradivo »brez teže«, sovпада z nekdanj na Logaškem že nakazano željo po Notranjski kot samostojni regiji. Zavedam se dejstva, da pomeni ta zamisel šele začetek, ne za vse sprejemljive opredelitve meja na Notranjskem.

Tudi za današnje Ljubljano, s katero smo življenjsko povezani, je pomembno dejstvo, da postopoma prerašča okvire »podeželskega mesta« in tudi vlogo središča samo »osrednje Slovenije«. Zavedati se moramo dejstva, da so za državotvorno vlogo Slovenije potrebne nove funkcije (vsebine) glavnega mesta. Ustvariti je treba pogoje, podobne tistim, v drugih državnih središčih Evrope. Ne velikost Ljubljane, pač pa kvalitetna vsebina ter razmestitev in dostopnost številnih dejavnosti, n. pr., oskrbnih, ne samo trgovin, ter urejeno bivalno okolje so temeljni pogoj za ponosno sožitje in zdravo konkurenco v novi evropski družini narodov. Tudi zato in še zaradi številnih razlogov se bo morala Ljubljana »obnašati« (organizirati) drugače kot ostala Slovenija. Zato se zdi sprejemljiva zamisel o Ljubljani kot samostojni regiji.

Vse to pa še ne pomeni, da bi življenjski utrip Ljubljane smeli ali celo morali ločiti od dogajanj (razvoja) v širšem prostoru (zaledju). Po osebnem prepričanju

Naš Logatec – kam bi ga del?

Foto: M. Tršar

more Ljubljana v bodoče organsko rasti in prerasti sedanje meje občinskih plotov in predvsem v prostorsko organizacijskem smislu zaživeti kot urbana regija. Pri tem imam v mislih delitev funkcij in izgradnjo prostorsko razvojnega koncepta, vendar ne v smislu enostavne »tepih pozidave« obmestnega prostora. Prav zato, ker se suburbana rast Ljubljane vse do občinskih mej središč, tudi do Vrhnike in celo do Logatca samodejno širi, ostajamo v konceptualnem (prostorskem, razvojnem) smislu povezani z Ljubljano.

Ob povedanem se moramo spomniti na večkratne povojne poizkuse, ki so že zadevali pripravo celovitih strokovnih gradiv, namenjenih prostorskemu načrtovanju v Ljubljani. Vse te rešitve pa niso presegle razmišljanj o razsežnostih za svetovne razmere majhnega mesta.

Različni strokovnjaki vedno bolj prihajajo do prepričanja, da bi moral dobiti pojem »regionalni razvoj« globlji in bolj obvezujoč pomen, kot mu ga običajno pripisujemo. Za rast Ljubljane naj ne bo pomembna samo rast števila prebivalcev ali koncentracija delovnih mest, pač pa smotrna organizacija in delitev funkcij s centri v širšem prostoru. Samo v širših okvirih je tudi ljubljanski urbani aglomeraciji mogoče zagotoviti kvalitetno urbano okolje in zadostne površine za vse dejavnosti.

Vplivov evropskih razsežnosti, ki zadevajo prometne poti ali rast in zadovoljivo hierarhijo središč, pa tudi ne bomo mogli obiti. Vse to in še marsikaj, kot je, n. pr., gospodarski in zgodovinski razvoj (identiteta), nas privede do razmisleka, da moremo obsežen prostor zahodno od Ljubljane opredeliti kot zaključeno organizacij-

sko celoto – Notranjsko regijo – (glej tudi zapisano v članku P. M., Notranjska – primer regionalizacije na Slovenskem – Delo, 8. september 1995). Ta pokrajina zaobseže ozemlje v trikotniku med Ljubljano, Trstom in Reko, obsega pa med 300 in 1300 m visoko razčlenjeno kraško planoto 60 x 60 km.

Posamezni avtorji (n. pr., dr. P. Habič) prištevajo po pokrajinskih značilnostih k Notranjski vso današnjo občino Logatec, skupaj z Zaplano in Pokojiško planoto v vrhniški in sosednjih občinah ter Krim z Rakitno, tudi del Hrušice in Nanosa pa Senožeske hribe, zahodne Brkine z Vremsko dolino in Hrpeljsko podolje pod

Slavnikom. Tako zaokroženo območje obsega dobrih 1800 km² površja in ima okrog 60.000 prebivalcev.

Najteže bo verjetno najti kompromis za opredelitev središča ali središč. Za Notranjsko kot eno izmed nakazanih 14 regij Slovenije sem iz več razlogov. Ne nazadnje, tudi zato, ker mi predstavlja še vedno dovolj homogeno celoto s pomembnimi skupnimi sestavinami planiranja, kot so naravni viri – človek, voda, zrak, gozd, les...-, zaščita le-teh zaradi zalog pitne vode, naravnih kvalitet in ohranjanja ustvarjenih dobrin, kot je prometna infrastruktura in drugo. Le na podlagi vsaj na ravni pokrajine dogovorjenih usmeritev

bo mogoče skupno ohranjati obstoječe (še ohranjene) danosti tega prostora, kot je, n. pr., območje notranjskega regijskega parka in Barja. Tudi kulturno razvojno pogojena identiteta čeprav izrazito prehodne deželice Notranjske je obstajala, če prisluhnemo J. W. Walvasorju, A. Trstenjaku ali arhitektu Plečniku... Ali smo na to res čisto pozabili?

O vsem tem in o gospodarskem razvoju, slonečem na varstvu narave, gozdu, lesu, turizmu, kmetijstvu in še o čem kaže skupaj razmišljati. Odprt, vsaj zame, ostaja problem izbora enega ali več središč in morebitna delitev funkcij med njimi.

Pavle Mihevc

Za višjo kakovost življenja

Starejši vam bodo hvaležni za vaš podarjeni čas in za vašo dragoceno pomoč doma

Lansko jesen smo v Društvu upokojencev Logatec ustanovili socialno komisijo, ki naj bi opravljala prostovoljno dejavnost na področju socialnega varstva. Pridobili in sprejeli smo vso potrebno dokumentacijo in se lotili projekta »Starejši za višjo kakovost življenja doma«.

Osnovna ideja za medsebojno pomoč starejšim se je porodila leta 1995. Projekt želi izboljšati kakovost življenja v Sloveniji starejšim od 69 let, živečim doma.

Gibanje »Starejši za starejše« se tako uspešno širi. V začetku leta 2004 je bilo vključenih le 12 društev upokojencev, leta 2006 pa že 87, ki delujejo v 72 enotah. Letos se jih na novo pridružuje še 28. Delovanje se odvija na območju, kjer živi 58.744 vrstnikov, starejših od 69 let; v poltretjem letu je bilo deležnih obiskov kar 45,8%. Leta 2006 je 1.072 prostovoljcev obiskalo 26.851 starejših. Prvič je bilo obiskanih 17.088, ponovno pa 10.539; v 8.778 primerih so ponudili vsaj eno vrsto pomoči.

Skoz projekt naj bi spoznali potrebe starejših, ki živijo doma, naj bi poiskali tiste, ki ne znajo ali zmorejo ali nočejo poiskati pomoči, naj bi vzpostavili stalen stik z javnimi službami in drugimi nevladnimi organizacijami in jim posredovali podatke o potrebah (CSD, Karitas, Rdeči križ...), dalje naj bi organizirali pomoč v lastnih vrstah (servisna dejavnost, delavnice, obiski osamljenih...), seznanjali naj bi lokalno skupnost o kakovosti življenja in o potrebah starjših, živečih doma, ter naj bi vzpostavili nadzor civilne družbe nad delom vseh, ki se ukvarjajo s pomočjo starejšim na domu. Vsako vključeno društvo ima prostovoljca, ki koordinira delo ostalih prostovoljcev v svojem društvu.

Če ste namenjeni del svojega prostega časa nameniti pomoči potrebnim starejšim, vas naše društvo upokojencev vabi, da se pridružite koordinatorici v našem društvu upokojencev Minki Mihevc. Za podrobnejše informacije lahko pokličete na telefon DU Logatec 7541-352 vsako sredo in petek od 8. do 10. ure.

Minka Mihevc

»Obogatimo jesen življenja«

Knjižni dar.

Foto: T. Selan

Lanskega septembra smo Socialni demokrati začeli akcijo z naslovom »Obogatimo jesen življenja«, v kateri smo zbirali knjige za varovance domov starejših občanov. Akcija je bila zelo odmevna, saj nam je uspelo zbrati več kakor 500 knjig in z njimi napolniti knjižnico Doma starejših občanov v Cerknici.

Knjige smo izročili varovancem doma 11. maja letos in bili zelo prijetno presenečeni nad odzivom odbora stanovalcev doma, ki je bil pooblaščen za prevzem knjig. Prevzema knjig se je udeležila tudi direktorica Doma Zvonka Ješelnik in podžupan občine Cerknica Tone Bajt. V imenu Doma se nam je Ješelnikova nadvse lepo zahvalila za donacijo in izrazila veselje nad velikodušnim sodelovanjem; tudi člani odbora stanovalcev so izrazili svojo zahvalo in ob tem izrekli kakšno misel ali življenjski nasvet. Podžupan Bajt je poudaril, da ga veseli medobčinsko sodelovanje tudi v prihodnje. Vsi zbrani smo doživeli prelepo popoldne, saj smo se medgeneracijsko družili in ugotovili, da gresta lahko mladost in starost z roko v roki.

Mateja Mlakar Kržnik, SD Logatec

**Vsem našim zvestim bralcem
čestitamo ob dnevu naše državnosti.**

Uredništvo

Po sledeh nekega imena

Na spomeniku padlim v NOB v Hotedršici beremo tudi ime Anica Plesničar, ki je padla 23. decembra 1943 ob nemškem napadu na 3. bataljon Gradnikove brigade NOV pri Skvarču na Javorniku nad Idrijo skupaj s 47 borci – stara komaj 19 let; v partizanih je bila komaj štiri dni

Od tedaj je minilo že veliko let, in malokdo ve o njenem življenju povedati kaj določenega. Pa vendar. Že kot otrok je ostala brez staršev. Tudi o drugih svojcih se ni vedelo ničesar. Tako je odrasčala pri tujih ljudeh. Vsakdanji kruh si je služila s težkim delom, namenjenim deklam brez socialnega in zdravstvenega varstva in drugih pravic. Bednemu in neveselmu življenju se Anica ni mogla izogniti. Ostala je brez vsega: brez varnosti, brez starševske ljubezni in brez upov za prihodnost.

V drugi polovici leta 1943 je službovala pri kmetu Jožetu Petkovšku – po domače pri Grižarju – na Ravniku nad Hotedršico. Vsi domači so sodelovali s partizani, tudi Anica. Življenje je teklo po uhojenih tirih. Toda kaj se je zgodilo, da je morala znenada zbežati z Ravnika?

Namreč, partizani so blizu domačije Grižarjevih usmrtili nekega moškega, ker da je sodeloval z domobranci in zanje vohunil tam okoli. Domobranci so za to dejanje osumili in obtožili družino Grižarjevih in tudi Anico. Zagrozili so jim z aretacijami in izselitvijo. Tudi drugi vaščani, ki so sodelovali s partizani, so bili v nevarnosti. Razmere so se zaostrele do skrajnosti; ljudje so v nemiru iskali izhod iz hude stiske. Kar težko je verjeti, da je uboga Anica postala žrtev za rešitev nastalih težav. Anica je namreč odločno prevzela nase odgovornost za navedeno usmrtevec in tako opravičila vaščane. Svojo odločitev je sporočila v domobrantsko postojanko v Hotedršici; odločitev, napisano na listič papirja, je k domobrancem odnesel neki deček. Seveda, Anica je takoj tudi zbežala – morda ali celo verjetno na prigovarjanje Grižarjevih ali kakega političnega sodelavca OF. Kakorkoli že: njeno samozrtvovanje je bilo človekoljubno, hrabro in tvegano dejanje. Žal, tudi Aničin prevzem odgovornosti ni zalegel; družino Grižarjevih so kasneje preganjali.

V drugi polovici decembra 1943 se je Gradnikova brigada nekaj dni zadrževala na Javorniku. Poveljstvo brigade je bilo nastanjeno v Vodicach, njen 3. bataljon pa pri Skvarču. Skromne sobice in gospodarsko poslopje so dajale bataljonu težke, komaj mogoče bivalne razmere. Naselje je več kot 1000 metrov nad morjem, zapadlo je tudi veliko snega in pritisikal je hud mraz. Brigada je tedaj opravljala v Polhograjskih Dolomitih le obveščevalno-izvidniške dejavnosti ter določene napade na tamkajšnje komunikacije.

Naključje je hotelo, da sva se z obveščevalnim oficirjem brigade Le-

Anica Plesničar

opoldom Langom 18 decembra ustavila pri Županču v Žibršah. Domača hči Marija Popit nama je povedala, da se pri njih skriva Anica Plesničar, ki želi v partizane. Dekleta do tedaj nisem poznal. Z obveščevalnim oficirjem sva soglašala, da se nama priključi, in kar hitro je bila pripravljena za odhod. Ni imela ne prav ustrezne obutve ne obleke ne drugih potrebščin za bivanje v hudi zimi. Župančevi ji niso mogli kaj prida pomagati, ker so tudi sami živeli v hudem pomanjkanju. Domačijo so bili namreč okupatorji že večkrat izropali in

opustošili. Prav neverjetno je bilo, da se je dekleta v tako hudih razmerah odločilo za odhod k partizanom. Ker so se bližali božični prazniki, je bilo njeno ravnanje še teže razumeti. Bila je pač v hudi življenjski stiski. Skromno smo se okrepčali in se poslovili od gostiteljev.

Krenili smo skozi noč, sneg in mraz proti neprijaznemu Javorniku. Hodili smo vso noč in z dnem prispeli v Vodice. Po krajšem počitku in zajtrku mi je načelnik štaba Franc Rustja ukazal, naj novo partizanko odpeljem v 3. bataljon pri Skvarču. Tako sem tudi storil. Do tja je bilo še kako uro hoje po slabo razhojeni snežni stezi. Prav na kratko sva se poslovila. In potem je nisem videl nikoli več. Njeno težko življenje se je tragično končalo v cvetu mladosti; že četrty dan pri partizanih se je usodno srečala z rafali nemških brzo-strelk.

Po vsej Sloveniji so številni spomeniki NOB, posvečeni padlim borcem za svobodo in prijaznejšo prihodnost. Nedo-končan je seznam njihovih imen. Podobno kot spomenik v Hotedršici sporočajo mimoidočim nešteta žrtvovanja v boju za plemenite cilje. Mnogi grobovi padlih pa niso zaznamovani, ker nihče ne ve povedati, kje so njihova zadnja počivališča. Prenekaterim pa je domovanje odmerjeno v skupni grobnici s svojimi zvestimi bojnimi tovariši. – Tudi Anica je med njimi.

Franc Dolenc

Od uspehov do načrtov

V zadnjem poldrugem mesecu so se člani logaškega Društva invalidov Logatec udeležili kar nekaterih športnih tekmovanj in dosegli tudi nekaj prav lepih uspehov. Moška ekipa je v pikadu dosegla 3. mesto, ženske pa so na območnem tekmovanju v balinanju v Žireh osvojile 1. mesto. Prav prijetno je presenetila ženska vrsta na državnem prvenstvu v kegljanju v Celju z osvojenim 2. mestom.

Sredi aprila so v društvenih prostorih organizirali predavanje in pregled doktorja Tomislava Majiča »Živa kapljica krvi«, iz česar dr. Majič lahko ugotovi vsakomur njegovo življenjsko energijo.

V torek, 22. maja letos, sta prišla v Logatec na delovni obisk novi predsednik ZDIS Drago Novak in sekretarka mag. Tanja

Drago Novak, Tanja Hočevar (spredaj), Kristina Meze in Olga Mihevc (zadaj).

Hočevar. Obravnavali so tekočo problematiko s poudarkom na posebnih socialnih programih na državnih ravni, na projektu »Občina po meri invalidov« in s poudarkom na projektu parkiranje za invalide.

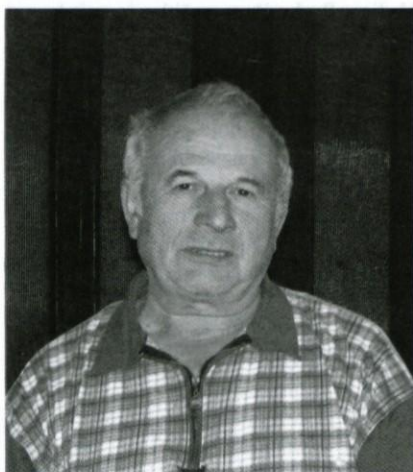
Besedilo in foto: France Brus

Mrtvim v spomin – živim v opomin

Po sledih bridke kalvarije, kakor jo je izrisal v pogovoru Vinko Mihevc, ki je namenil obilna in vztrajna prizadevanja za postavitve Križa spomina ob Šemonovem breznu

Komu se je porodila misel za postavitev spominskega križa ob Šemonovem breznu?

Moram priznati, da je bil pomemben pobudnik za postavitev Križa spomina Anton Šemrl, funkcionar Združenja za žrtve komunističnega nasilja, čeprav je tudi res, da je med nami tlela želja, da bi prejšnji manjši križ zamenjali z večjim, ki bi ga blagoslovili ob vidnejši slovesnosti. In to se je zgodilo med mašo zadušnico prvo majsko nedeljo ob prisotnosti kanonika dr. Ivana Merlaka, ob asistenci župnikov obeh logaških župnij, državnih predstavnikov, predstavnikov Nove zaveze in več stoglave množice.

Vinko Mihevc

del, saj sem bil komaj mesec dni star, ko je izginila vsaka sled za njim. Mati Frančiška, ki se je bila priženila v Logatec iz Horjula in je bila sprva zaposlena v Kavčičevi destilarni, mi je pripovedovala, da je bil oče gozdni delavec-tesač; nekaj mesecev pred koncem vojne je bil pri domobrancih. Zato se je 3. maja umaknil na Koroško pred pričakovanim komunističnim terorjem. Od preživelih smo zvedeli, da so našega očeta videli v Vetrinju, predno so ga prek Pliberka vrnili jugoslovanskim oblastem, ki so ga privedle na Teharje. Od tod naprej se je za očetom izgubila vsaka sled.

Je torej oče s Tehariz izginil neznan kam?

Natanko tako. Oče je dobesedno izginil; uradno ni veljal ne za mrtvega ne za pogrešanega. Ostal naj bi bil izbrisan, kot da ga nikoli ni bilo ne med živimi in ne med mrtvimi. In tako je ostalo sovraštvo do nas, celo do mene, ki – kot rečeno – očeta še poznal nisem. Torej: sovraštvo do nedolžnega otroka.

In kakšno podobo vam je kazalo življenje na domačiji brez očeta, brez gospodarja?

Bedno. Zelo bedno. Mati je ostala sama z dvema otrokoma – z menoj dojenčkom in tri leta starejšim bratom Jožetom – ne vede za poslednjo usodo svojega moža. Kot rečeno, ni bil ne mrtev ne pogrešan. Mati se je z družino brez moža-gospodarja prebijala skoz revščino, kakor je vedela in znala. Brat Jože je zaradi zastrupitve želodca umrl 10. julija 1945., kar je mamo še dodatno prizadelo. Domačijo, ki pa ni zmogla več kot kravico, telička in prašička, so takoj po vojni zaplenili, nato so jo vrnili materi in meni, vsakemu do polovice. Z domobranstvom zaznamovana mati je šele po letu 1990 postala uradno vdova.

Kako ste pa sami ubirali svojo pot?

Mojo pot, pot mladega in z ničemer obremenjenega človeka, je spremljala karakteristika, ki me je označevala za nezanesljivega, pač, iz družine domobranca. In to vsepovsod: skoz osnov-

no šolo, skoz poklicno-ključavničarsko ter srednjo tehniško šolo. Pa še kasneje med vojaščino, pa tudi pri iskanju zaposlitve. Sprva mi je bil celo KLI nenaklonjen, čeprav me je štipendiral in je potreboval tehniške poklice. Vendar sem vsem preizkušnjam kljuboval trdoživo, kar trmasto sem vztrajal in se nisem predal usodi, ki je bila naravnost nerazumno zapisana še številnim drugim takim in podobnim, kot sem bil jaz. Kljubujoč vsem preizkušnjam, sem postal obrtnik, še kasneje samostojni podjetnik kovinske stroke in se končno upokojil.

Se vas je ob vsem tem kdaj lotevala maščevalnost?

Mirne duše in z neobremenjeno vestjo lahko rečem, da kljub preživljanju težke kalvarije nisem živel za maščevanje. Rad pa bi spoznal resnico. Denimo, resnico o tem, da so mojega očeta umorili brez dokazovanja njegove krivde, resnico o mestu umora in pokopa, če se o pokopu sploh lahko govori. Vsaj to zadnjo resnico. –

Se vam zdi, da se boste kdaj dokopali do te zadnje resnice?

Slabo kaže. Najbrž res nikoli. In prav zavedajoč se, da je nekaj hudo bridke resnice tudi v Šemonovem breznu, smo se odločili postaviti križ z zglednim posvetilom, ki je tudi moj življenjski moto: Mrtvim v spomin, živim v opomin.

Spoštovani gospod Vinko Mihevc, lepa hvala za čas, ki ste ga namenili najinemu pogovoru.

Marcel Štefančič

zaupni telefon

JOB

Si žrtev

kaznivega dejanja?

Poklič!

080 30 05

Vsak dan med 20. in 23. uro

izdaja in odgovarja: zaporniški vikariat

Podeljeno priznanje Obrtnik leta

Obrtna zbornica Slovenije je letos petič podelila priznanje Obrtnik leta – med štirimi nominiranci je bil tudi Bogdan Oblak

Kriteriji za podelitev priznanja so poslovna uspešnost, razvoj dejavnosti, trajnost dosežkov, poslovna odličnost, uvajanje inovacij in sodobne tehnologije, skrb za varstvo okolja, skrb za kadre in njihovo usposabljanje, strategija razvoja, prispevek k razvoju okolja, v katerem posluje in aktivnosti v stanovskih vrstah. Kriteriji se presojujejo za zadnjih pet let poslovanja.

Posebna komisija Obrtne zbornice Slovenije (OZS) je letos prejela 12 predlogov. Izmed teh so bili štirje nominirani za prejemnika tega najvišjega stanovskega priznanja OZS. Med nominiranimi je bil tudi Bogdan Oblak - Oblak commerce d.o.o. in Cementnine s.p. iz Logatca. Cementinarska dejavnost, ki jo nadaljuje Bogdan Oblak ima zares lepo tradicijo; Oblakovi jo opravljajo od leta 1901. Podjetje ima zdaj 30 zaposlenih delavcev, najsodobnejšo tehnologijo za proizvodnjo tudi najzahtevnejših betonskih mešanic in je eden največjih proizvajalcev betonske galanterije v državi. Veliko vlagajo v razvoj izdelkov in lastne blagovne znamke. Skrbijo za izobraževanje – lastnik si je pridobil inženirsko stopnjo. Bogdan Oblak je ob tem že več mandatov dejaven v logaški obrtniški organizaciji – naj spomnimo na akcijo »Prvih pet minut«, dalje v Združenju delodajalcev obrtnih dejavnosti Sloveniji, za kar je lani dobil posebno priznanje, zdaj pa je dejaven še v sekciji cementnarjev pri Obrtni zbornici Slovenije.

Priznanje Obrtnik leta je prejel Franc Krevzel – Krevzel inštalacije. Poleg Bogdana Oblaka sta bila za prejemnika priznan-

Nominiranci (z leve): F. Krevzel, J. Bavcon, M. Cajhen in B. Oblak).

ja nominirana še Jožef Bovcon – Enoop iz Vipave in Matjaž Cajhen – Cajhen rezilna orodja iz Laškega.

Za nominacijo Bogdanu Oblaku iskreno čestitamo in želimo, da še naprej uspešno vodi svojo dejavnost in jo s sodelavci razvija in izpopolnjuje za njihovo dobro in za solidno oskrbo trga.

J. Gostiša

Največja slovenska podjetja

Med največjimi slovenskimi podjetji po prihodku v letu 2006 je tudi logaški Valkarton – med primerljivimi 306 podjetji je na **288. mestu**.

Med največjimi slovenskimi podjetji po številu zaposlenih je naš **KLI** na 109. mestu s **516 zaposlenimi**.

Med največjimi slovenskimi podjetji z največjim čistim dobičkom pa ni do 330. mesta nobenega logaškega podjetja.

g.ur.

Na Brodu nekaj že, nekaj pa še

Dvanajsterica prebivalcev s Ceste talcev in dela Tržaške ceste je 28. aprila prostovoljno izvedla nekatera javna dela: prebarvali so 10 cestnih svetilk in tri mostne ograje čez Logaščico. Ob nevarnem delu potoka so postavili 10 m nove ograje. Sredstva za material je prispevala krajevna skupnost. Radi pa bi postavili še luč na brojski kapelici. Načrtujejo tudi čiščenje struge potoka, za kar pa čakajo podporo župana oziroma Vodne skupnosti iz Ljubljane.

Most, ki povezuje naselje Brod s Cesto talcev, je prepotreben obnove, enako tudi oporni zid (škarpa) vzdolž struge. Za vse skupaj pa bi bil potreben zajetnejši finančni zalogaj.

F. Kogovšek

Spoznavanje zdravilnih rastlin

Delavnice, ki poteka v Logatcu od začetka maja, se udeležuje 26 navdušencev (predvsem navdušenki!), ki želijo izpopolniti svoje znanje o nabiranju, pridelovanju in uporabi zdravilnih rastlin. Izobraževanje na Notranjski 14 – enkrat ali dvakrat na teden - vodi Jože Majes z zeliščarske kmetije »Plavica«, kjer smo si ogledali vzorčni nasad zdravilnih rastlin, nakupili sadike in izvedeli marsikaj novega, ne samo o zdravilnih rastlinah, pač pa tudi o zdravem življenju. Glavna tema je bila spoznavanje zdravilnih rastlin, njihovo delovanje, uporaba v različnih mešanicah. Učimo se pravilnega sušenja, shranjevanja in pripravljanja različnih pripravkov: čajnih mešanic, tinktur, olj, mazil...

Organizirati želimo sekcijo »zeliščarjev« v okviru Turističnega društva Logatec, da bomo lahko naše aktivnosti nadaljevali. Znanje bo treba nadgrajevati, zato nameravamo organizirati še kakšno ekskurzijo na kmetije, kjer se ukvarjajo s pridelavo zelišč, morda se bomo pojavili tudi na kaki stojnici ob primernih priložnostih.

Vse, ki vas zanima zadevna tematika, vabim, da me pokličete na tel. 041 310 187 oz. se oglasite na sedežu Kmetijske svetovalne službe Logatec, Stara c. 8; morda bomo organizirali še kak sklop izobraževanja.

Za konec še misel: Zaljubljenost odpira okna in ljubezen vrata na vrt zdravja. Rožmarin je v pomoč ljubezni zunanje, notranje pa, ko gre le-ta skozi želodec.

Mojca Dolenc

Temelj za prihodnost

Kjer se zagnanost in iskrivost mladostne moči povežeta z izkušnjami in žulji preteklosti, tam se ni bati za prihodnost

Prav zato gasilci iz Hotedršice namenjamo velik pomen izobraževanju in usposabljanju vseh aktivnih članov, predvsem pa mladih. Že jeseni se je pričel v društvu nadaljevalni tečaj za gasilca, v katerega se je vključilo šestnajst mladih gasilcev in gasilk, dve izmed njih sta bili iz PGD Gorenji Logatec. Tečaj je dosegel kvaliteto s predavatelji iz celotne Gasilske zveze Logatec. Vodstvo tečaja je prevzel predsednik PGD Hotedršica Drago Trpin. V maju se je tečaj uspešno zaključil z veliko mokro vajo, v kateri so sodelovali vsi tečajniki, članska moška desetina iz PGD Godovič, poveljnik tega društva Matej Gantar in člani iz PGD Gorenji Logatec.

Vaja je slonela na predpostavki, da gori industrijski obrat na obrobju vasi Hotedršice, v katerem predelujejo odpadno plastiko v granulato. Z dvema motornima črpalkama je bilo treba pripeljati vodo iz Hotenjke. Zaradi širine ogroženosti, so tečajniki postavili iz vsake motorne brizgalne po tri napadalne skupine. Poleg tega so godoviški gasilci gasili z vodo iz avto-cisterne, ki so jo napajali iz hidrantnega omrežja.

Z zaključno vajo smo bili zadovoljni vsi, svojo oceno sta dodala še po-

Župan J. Nagode (prvi z leve v prvi vrsti) med gasilci po vaji.

veljnik Gasilske zveze Logatec Anton Čuk in predsednik komisije za izobraževanje pri Gasilski zvezi Logatec Tomaž Šen. Potek vaje pa je pokazal tudi na problem premajhnega števila brezžičnih radijskih zvez, ki bi jih pri taki ali podobni akciji potrebovali. Vajo sta si ogledala tudi župan

Občine Logatec Janez Nagode in predsednik KS Hotedršica Franc Nagode. Oba sta pohvalila pripravljenost mladih za vključevanje med gasilske vrste, saj le tak način dela društvu zagotavlja obstoj in razvoj.

Francka Čuk

Les En Dan 2007

Prireditev Les En Dan, ki se je je udeležilo veliko kmetov in lastnikov gozdov, se je odvijala 26. maja na kmetiji »Pr' Frjan'« na Zavrhu v Brišah pri Polhovem Gradcu. Proizvajalci in trgovci so predstavili stroje, opremo in priključke za sodobno pripravo in rabo lesa za kurjenje (motorne žage, vitli, cepalniki, rezalno cepilni stroji, sekalniki ter kotli na polena, sekanci in peleti). Prireditev je bila odlično organizirana pod okriljem Zveze strojnih krožkov Slovenije in Marjana Dolenška ter prizadevnih gostiteljev – družine Koširjevih in njihovih sodelavcev.

»Les je tradicionalno pomemben vir energije v Sloveniji, saj se z njim ogreva več kot 30% stanovanj. Kot lesno gorivo še vedno prevladujejo drva, v zadnjih letih pa se hitro uveljavljajo tudi lesni sekanci in peleti. Trg z vsemi oblikami lesnega goriva se v Sloveniji hitro razvija. V zadnjih petih letih se je število sekalnikov povečalo z nič na več kot 30, dobili smo prvega proizvajalca lesnih peletov, število cepilno-rezalnih strojev za pripravo polen se povečuje. Povečuje pa se tudi interes posameznikov za pridobitev subvencij za nabavo sodobnih kotlov za les. – Spodbuditi želimo lastnike gozdov in kmete k pridobivanju in prodaji toplotne energije iz lesa. Prizadevamo si, da bi se vloga lastnikov gozdov in kmetov spremenila od proizvajalcev in dobaviteljev goriva do dobaviteljev zanesljive in varne toplote, pridobljene iz regionalne ter okolju prijazne surovine – lesa,« je zapisala dr. Nika Kranjc z Gozdarskega inštituta Slovenije.

Predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v svojem nagovoru poudaril, da se v Programu razvoja podeželja 2007-13 predvidevajo tudi sredstva za spodbujanje in povečanje gospodarske vrednosti gozdov in dodajanje vrednosti gozdarskim proizvodom. Razpisi se predvidevajo za jesen. – Predstavniki Srednje gozdarske in lesarske šole iz Postojne so zelo nazorno prikazali delovno opremo gozdarja ter postopek in potrebne ukrepe pri sečnji lesa za čimbolj varno delo v gozdu.

Mojca Dolenc

Društvo upokojencev Logatec

obvešča, da je
pisarna odprta
ob sredah in petkih
med 8. in 10. uro

Popravek

V majski številki Logaških novic je bil na 9. strani objavljen napačen račun pri NLB za nakazilo prostovoljnih prispevkov PGD Gorenji Logatec.

Pravilna številka računa se glasi: NLB 02025 0011115528.

Za jasnejša pota radovednim popotnikom

Zaradi zavesti, da smo doma v kraju, kjer Bog ni skoparil z lepoto, zgodovinskimi in siceršnjimi zanimivostmi, smo leta 2003 ustanovili Turistično društvo Medvedje Brdo in Rovtarske Žibrše predvsem z namenom, da odkrijemo vse znamenitosti našega kraja, jih predstavimo in tako kar najbolje pripomoremo k razpoznavnosti kraja, da poskrbimo za urejenost kraja in tvorno poiščemo ideje, kako bi privabili v kraj čim več radovednih popotnikov-turistov

Tako smo do sedaj v Turističnem društvu Medvednje Brdo in Rovtarske Žibrše ostvarili kar nekaj pomembnih projektov. Izdali smo zgibanko kraja in njegovih znamenitosti in izdelali krajevni spominček, ki upodablja znamenitega »kontrabantarja«. Dalje smo izdelali razglednice s prelepimi motivi Medvedjega Brda in Rovtarskih Žibrš ter izpeljali označbo krajev (I. del). Uspešno sodelujemo in vodimo izvedbo Kmečkega praznika, ki je ena izmed največjih prireditev v naši občini. Aktivno sodelujemo tudi na Gregorjevem sejmu v Logatcu. V sodelovanju s krajevno skupnostjo izvedemo vsako leto obširno čistilno akcijo.

Prav označitev krajev je bil naš največji projekt. S pripravami smo začeli že v letu 2005, sama izvedba in postavitve kozolcev pa sta bili opravljeni leta 2006. Nekaj hvalevrednih označb je bilo že prej. Vendar smo se odločili za smotrnejše rešitve. Tako smo se pri načrtovanju oznak postavili v kožo popotnika, ki teh krajev ne pozna. Pri nas je namreč ogromno cest in razpotij in samo dobra označitev lahko zadovolji popotnika in mu pomaga k ogledu vseh znamenitosti. Tako je prvi del – označitev krajev – obsegal postavi-

Smeri so kar prave.

tev desetih kozolcev, na katerih so table z napisi in puščice, ki popotnika usmerjajo do posameznega kraja. Ob dostopih v naše okolje (na Židovniku in na Veharšah) smo postavili dva pregledna reliefna zemljevida z legendo, iz katerih je moč razbrati in najti prav vse v kraju. Zamisel, postavitve in zagotovitev financ so terjale kar precej truda,

ki je za naše društvo bil kar zajeten zalogaj. Skupna vrednost del je znašala okrog 13.000 €.

Za pomemben delež pri postavitvi navedenih oznak se zahvaljujemo krajevni skupnosti Trate in njenemu predsedniku Bojanu Rupniku. Zahvala gre tudi Občini Logatec oziroma županu Janezu Nagodetu za finančni prispevek (za kar četrtno celotne vrednosti!), akademskemu slikarju Rudiju Skočirju, ki je pripomogel, da je bil projekt kvalitetno izveden in da so postavljeni kozolci tudi estetsko lepo oblikovani. Dalje velja zahvala Gostišču Tavžentroža, Kmetiji odprtih vrat Šinkovc in Domu Medved. Gmotno in z delom pa so naša prizadevanja podprli tudi Marjan in Janez Nagode, Evgen Gantar, Miran Kavčič, Bojan Rupnik, Roman Dodič, Alojz in Tanja Lazar, Anton Treven, Jože Leskovec in Alojz Mihevc.

V drugem delu nameravamo označiti manjše zaselke in turistično zanimive kulturne in naravne znamenitosti. Prav tako pa se že aktivno ukvarjamo s pripravami na tradicionalni Kmečki praznik, ki bo letos že devetnajstič zapored.

Vojko Panič

Binkoštni pohod

V organizaciji Društva kmečkih in podeželskih žena Logatec bo Binkoštni pohod prav gotovo postal tradicionalen.

Tudi letos smo se zbrale na binkoštni ponedeljek, 28. maja, pred »črno kuhinjo« v Hotedršici. Prizadevna predsednica Kulturno

turističnega društva Jožica Nagode nam je pripravila odličen zajtrk (pehtranovo in ocvirkovo potico smo splaknili z dobrim domačim čajem in kavo), Amalija Istenič pa nam je spekla »vahče« za okrepitev po poti.

Po Žejni dolini smo jo mahnile skozi »Pikelce« mimo Strnadove domačije do kmetije odprtih vrat »Pr' Šinkov'c« na Medvedjem Brdu. Čas na poti nam je hitro minil, nebo je bilo prijazno z nami, kljub temu da ni bilo sonca. Na cilju smo si »privezali dušo« s šilcem domačega. Nekateri so se nam pridružili šele pri Šinkovcu, kjer smo poklepetali in se okrepčali z odlično obaro in ajdovimi žganci, pa še s potico in pecivom. Pohod smo nadaljevali do kmetije »Pr' Trčk', kjer nam je Ivanka Cigale postregla s še toplo ocvirkovco; tako spust v dolino ni bil prenaporen.

Ob letu se znova dobimo na podobnem pohodu.

Mojca Dolenc

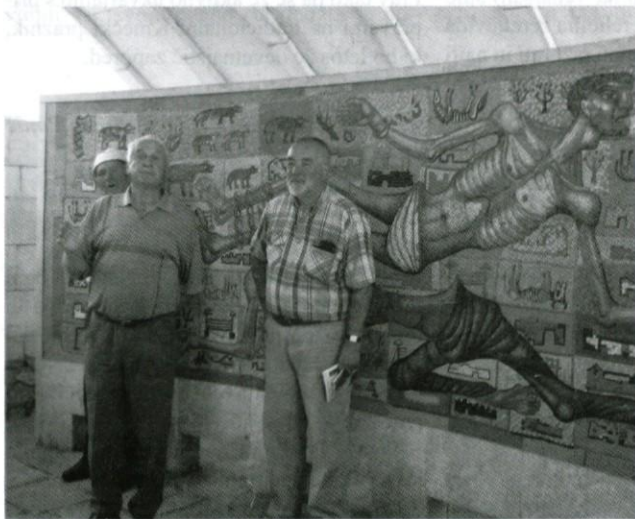

Za začetek zajtrk pri Jožici.

Na otoku izjemnih naravnih lepot in bridkega spomina

Logaški upokojenci smo se 22. maja odpeljali na izlet na Rab – otok sonca. Potnike je pozdravil podpredsednik društva Franc Verbič, vodič Lojze je govoril o zanimivostih in zgodovinskih posebnostih krajev, skoz katere smo se peljali. Potovanje je popestril z nagradnimi vprašanji turistične agencije. Šofer avtobusa Rado, pa je skrbel za udobno vožnjo. Potovali smo preko mejnega prehoda Jelšane, mimo Reke, ob Kvarnerskem zalivu. Po krajšem počitku v Senju smo se odpeljali na ogled trdnjave Nehaj. Sredi dopoldneva pa smo se prek Jablanca odpeljali s trajektom na Rab.

Otok je bil videti neprijazen, kamenit. Peljali smo se do poseljenega območja, na katerem je bilo med drugo svetovno vojno najhujše italijansko koncentracijsko taborišče, v katerem je bil tudi Tone Lipovec z mamo in svojci. Skozi taborišče je šlo okrog 15.000 internirancev, med njimi veliko žensk in otrok: dve tretjini Slovencev in ena tretjina Hrvatov iz Gorskega kotarja in Kastava. Prvi transport internirancev je prispel na Rab 27. julija 1942, leta 1943 so jim priključili tudi 2.000 Židov. V taborišču so vladale nemogoče razmere pod pekočim poletnim soncem, pod razgretimi in dotrajanimi šotori, brez vode, ob mizerni hrani. Najtežji dan in strašno noč so interniranci preživeli v noči z 29. na 30. september 1942. Malo pred polnočjo je nastal strašen vihar. Potem se je utrgal oblak. Voda je preplavila večji del taborišča. Po vsej dolini se je razlegalo vpitje obupanih in nemočnih mater ter prestrašenih otrok, ki jim jih je voda trgala iz rok. Internirani pesnik Igo Gruden je med drugim zapisal: »Otok Rab, v zelenju trt, oljk in pinji med zalivi, mnogim dal si strašno smrt, v srcu nosimo jo živi«.

Tone Lipovec med bridkimi spomini.

Dalje smo se peljali do spominskega obeležja v Kamporju, kjer je pokopanih 1.500 taboriščnikov, med njimi tudi oče Ferda Malnarja. Tone Lipovec je tu pripovedoval svojo življenjsko izkušnjo s tega otoka smrti.

Po ogledu spominskega pokopališča smo se odpeljali v mesto na kosilo. Po kosilu smo se v vročem sončnem popoldnevu vozili po otoku; na rajski plaži smo se sprehodili po nizkem morju. Otok Rab spada v skupino Kvarnerskih otokov izjemnih naravnih lepot. Z bogatim rastlinjem, zlasti črnim borom in oljkami ugodno vpliva na dihalne organe; tam so vsi pogoji za naravno klimatsko zdravlilišče. Sploh pa Rab velja za enega najlepših otokov na Jadranu. Nekaj časa smo se sprehajali po starem delu mesta Rab. Zaščitnik mesta in otoka je sv. Krištof. Arhitekturo

so zaznamovali Iliri, Rimljani, Benečani, Francozi, Avstrijci – zapustili so bisere romanike, gotike, renesanse... Posebnost mesta je zvonik cerkve sv. Marije.

Pozno popoldne smo se odpeljali z otoka in se v poznih večernih urah srečno vrnili v Logatec.

Marinka Petkovšek

Prijazni kažipoti

Tudi na Logaškem so se v zadnjem času po posameznih vaških skupnostih s turističnimi društvi odločili za postavitev ličnih lesenih krajevnih označb in kažipotov, ki se lepo skladajo z okolico in hkrati obveščajo predvsem tuje obiskovalce, ki radi zahajajo na logaško stran na izlete predvsem ob vikendih. Griči in hribi, poraščeni z gozdovi in obsežnimi travniki ponujajo čudovite razglede in sprostitve v neokrnjeni naravi.

Dobrodošli v Ložanski dolini.

Pred nedavnim postavljeni kažipoti v Ložanski dolini in v krajevni skupnosti Trate – tam se je lepo potrudilo turistično društvo Rovtarske Žibrše-Medvedje Brdo – so resnično dobrodošli, za kar gre pohvala prav vsem, ki so si prizadevali za te čedne smerokaze.

Besedilo in foto: France Brus

Urejeno okolje – ogledalo vseh nas

Ena izmed glavnih nalog, ki smo si jih v Turističnem društvu Medvedje Brdo in Rovtarske Žibrše zadali ob ustanovitvi, je prav gotovo skrb za urejenost okolja. Zato vsako leto prirajamo obširno čistilno akcijo. Letos je potekala 21. aprila. Sodelovalo je okrog petdeset vaščanov, nabrali pa smo več kot sto vreč smeti. Tako obširne akcije doslej še ni bilo.

Na tem mestu se zahvaljujemo vsem sodelujočim, ki jih je vsako leto več – z zavestjo, da je čisto urejeno okolje ogledalo vseh nas in veliko prispeva h kakovosti življenja. Prav tako se zahvaljujemo Krajevni skupnosti Trate, ki je poskrbela za potrebne rekvizite in za okrepiilo po končanem delu. Posebna zahvala gre tudi občasnim prebivalcem naših krajev – »vikendašem«, ki se vsako leto v polnem številu udeležijo naše akcije; letos so poskrbeli za odvoz smeti.

Vojko Panič

Le pridi poslušat slovensko narodno

Sekstet Adoramus je v goste povabil Oktet Škofije in – nas

Čeprav vem, da ne gre mešati nogometa in slovenske narodne (kvečjemu slovensko himno), me je malo zaskrbelo, da se pevskega večera tisto prvo junijsko soboto v Osnovni šoli 8 talcev v Logatcu ne bo udeležilo veliko poslušalcev, saj so takrat naši žogobrcarji sklenili izgubiti tekmo z Romuni. A bilo nas je ravno prav, da smo napolnili tisti del akustičnega prostora, ki ustvarja vzdušje pomirjenosti in ugodja.

Dekleta **Seksteta Adoramus** so sklenila nastopiti prva in se v duhu povabila s pesmijo na ustih in v srcih sprehodila med nami do odra. Postavila so se kar nekam »na široko«, kot bi hotela ustvariti vtis, da se bo akord oblikoval ne le v prostoru, ampak tudi med njimi. Izbor narodnih in ljudskih je bil raznolik, čeprav dinamično zelo, morda celo preveč uravnotežen. Vendar je bila všečna ubranost nižin, da so lahko svetlo zveneli visoki toni, kar pripisujem umetniški vodji **Mihaeli Gostiša**. Posebej je ugajala **San se šetao** v priredbi Ambroža Čopija; »osnovni« toni altov so ponudili res lepo uglašenost. Na drugi strani pa je sopran zazvenel jasno in čisto v skladbi **Vuštejša pa ni** Matije Tomca. Svetli in temni toni seksteta so se igrivo prepletli še v zaključni Pahorjevi **Tri nonice**, polni primorske hudomušnosti. Sekstet Adoramus vztraja v utrjevanju komornega ženskega petja, ki me vedno navduši, saj ga v današnjem potrošniškem žuborenju ni slišati, če ne »ugasnemo« radijskih-televizijskih-kolosejskih-iPodovskih-InŠeKakšnih oglasnih posiljevanj v svojih glavah. »Glasbeno onesnaženje« smo tega večera pregnali najprej s šestimi glasovi deklet, ki skromno napišejo v koncertnem listu, da priložnostno pojo od bogoslužja do porok, v resnici pa je videti na obrazih veselje, da smo jih prišli poslušat kljub »nogometni soboti«. Tako veselo je zvenel tudi glas povezovalke **Mateje Perpar**.

Posebej močnega ploskanja so bili deležni gostje **Okteta Škofije**, kot bi obiskovalci pogrešali nekaj prvinskega. Ta sestav že 27 let prepeva po Sloveniji, največ doma, na Primorskem, kjer že sama prireditelj Primorska poje, ki je svetovni fenomen pevskega druženja, pomeni pozorno občinstvo in izostreno uho glasbenih zapisovalcev gibanja. Pred nekaj leti je bil njihov trud nagraden z Zlatim pečatom Javnega sklada kulturnih dejavnosti

Oktet Škofije.

Foto: P. Sark

na Srečanju izbranih oktetov Slovenije, lani so bili izbrani za najboljšo vokalno skupino na tekmovanju v Postojni, izdali pa so tudi zbornik ob 20-letnici, kaseto in zgoščenko. Pod zdajšnjim umetniškim vodstvom pevca okteta **Vladislava Korošca** so nam zapeli izbor pesmi, kjer se niso »zgledovali« le po Primorski. Všečno so nam zapeli Mirkovo **Na trgu** iz železnega repertoarja domala vsakega slovenskega okteta, zanimiva in meni povsem nova je bila na Prešernovo besedilo pripisana glasba Walterja lo Nigra **Vso srečo ti želim**, solista sta se pogovarjala v Gobčevi **Kaj bi te vprašal**, posebej zanimiva pa je bila uvodna Kumarjeva **Istrske tri**, ki je ponujala svežino oktetovske interpretacije. »Moško« so zapeli fantje in občinstvu je tak način ugajal. Zato so Škofjoti z dodatkom še bolj razgrelji dlani. Kar večje so se znašli ta večer, saj jih tudi dvominutno zvonjenje z bližjega zvonika ob intonaciji ni vrglo iz tira.

Še kdaj, smo si rekli ob odhajanju domov, ko smo ugotovili, da je bil koncert kar nekam prekratek. Morda bodo dekleta in fantje nastopili tudi skupaj, kar je morda namig, ko bodo Logatčanke bržčas šle na obisk k Škofjotom.

Kras

Pevski pozdrav razglednemu stolpu in spominu na prvi nastop

»Notranjska« je zadnjo majsko nedeljo v organizaciji vrhniškega planinskega društva pripravila pri zavetišču na Planini koncert, namenjen predvsem zbiranju sredstev za obnovo tamkajšnjega razglednega stolpa, ki je je po petih desetletjih, odkar stoji, že potreben.

Pevce-pohodnike je pot peljala od Laza čez Betajново, kjer se jim je po kratkem postanku in okrepcilu pridružila legenda vrhniškega planinstva – Jože Šušteršič-Gozdni Joža. Pot čez Špi-co je prijetno minevala pod vodstvom Milana Jermana, ki je znal silno zanimivo pripovedovati o poti, o društvu, o hribih... Vsake toliko so se pevci ustavili in zapeli katero od pesmi, ki so jih pripravili za koncert. »Vaje s takimi dihalnimi vajami pa še ne!« si je mislil marsikdo od njih, mimo hiteč pa so petju z zanimanjem prisluhnili.

Devetim pesmim »Notranjska« jih je v koncertnem spor-edu na Planini dodal še pet Logaški oktet. Navzoči poslušalci in planinci so lahko prisluhnili tudi spodbudnim besedam predsed-nika PD Romana Novaka in domislicam Marka Škrlja, navduše-

nega občudovalca in sodruznika vrhniškega planinskega društva, ki je tudi poskrbel za usklajen nastop obeh pevskih skupin. Izku-piček tega »dobrodelnega« koncerta ni bil ravno majhen, so rekli. Lepo!

Nekaj časa smo se po nastopu še zadržali vrh Planine, se razgledovali proti Ljubljani, ko pa se je začelo grozeče temniti, smo se spustili proti Lintvernu, od tam v Star maln ter se spet povzpeli v Laz. Med potjo smo bili deležni rahlega blagoslova iz-pod neba. Pripovedkam o ajdih in njihovih pritiklinah pa o zmajih in vraževerju kar ni bilo konca. Poučili smo se tudi o razliki med Vrščani in Vrhničani. »Kdor ne ve, naj poizve,« se je včasih reklo v pravljicah. In morda zaradi tega, ker ni bil Vrščan, ni bila pred leti ob jubileju planinskega društva niti omenjena še ena legenda vrhniškega planinskega pohodništva – Franc Lenaršič, rojeni Lo-gatčan, kasneje Ložan. Kdo ve?!

»Notranjska« se je s koncertom ozrla tudi proti dvajse-tletnici svojega prvega nastopa na notranjskih tleh; bilo je jeseni 1987 prav pri tem stolpu, ko je zapela vrhniškim obrtnikom.

Jago

Tudi zaradi Prepevanje po Kozjanskem

Vsakoletna revija obrtniških pevskih zborov Slovenije je tudi priložnost za dogovore o koncertnih izmenjavah sodelujočih zborov – »Notranjska« je tako že gostila večino izmed njih, predlanskim tudi Vokalno skupino OOO Šmarje pri Jelšah, ki jo je sredi maja povabila na grajsko prepevanje v Podsredo

Kozjansko je zagotovo območje, kamor bolj malokrat zaidemo. Morda do Podčetrka še, do Podsrede, Kozjega, Lesičnega, pač, manjkrat. Zbor se je tako najprej ustavil na Planini pri Sevnici, kjer smo si ogledali ostanke gradu, katerega prve omembe segajo v 12. stoletje. V srednjem veku so bili lastniki gradu tudi Celjski grofje. Zato kratek pregled razvoja njihovega gospodarstva od Žovneških gospodov do grofov in nazadnje knezov – od tod tudi Celje kot knežje mesto – ni bil odveč. Na eni od hiš na Planini, v kateri je živel Ana Wambrechtsamer, najdemo ploščo v spomin njej, ki je sicer v nemščini napisala knjigo »Danes grofje celjski in nikdar več«. Planina se je nekoč imenovala tudi Montpreis, za časa Francozov MontParis. Ta naziv nosi tudi odlično gostišče sredi vasi.

Po kosilu smo se povzpeli še na (gradu) nasprotni breg s cerkvijo sv. Križa. Ob poti so kapelice križevega pota, postavljene med letoma 1801 in 1814. V njih so slikane podobe dvanajstih postaj križevega pota. V 13. kapeli so tri razpela, štirinajsto postajo pa zaključuje oljna podoba v cerkvi. S Planine smo se odpeljali na Svete gore nad Bistrico ob Sotli. Tam nas je o zgodovini tega obmejnega božjepotnega Marijinega svetišča poučil tamkajšnji župnik. Naše petje je navezal na službovanje zdaj blaženega A. M. Slomška v bližnji fari. Poslovali smo se s pesmijo Sonce že zahaja.

Koncert na podsreškem gradu je uvedla otvoritev razstave, ki so jo v pritličju grajskih prostorov pripravili cvetličarji šmarske obrtne zbornice. Zatem so zapeli domačini, za njimi »Notranjska« in zbor Obrtnik iz Slovenske Bistrice-Polskave. Notranje grajsko dvorišče je akustično skorajda idealen koncertni ambient. Polno zasedeni parter poslušalstva je pozorno in z odobravanjem spremljal koncertne nastope. Posebno pa je poslušalce navdušil, tamburaška skupina Zeleni s pevko Josipo. Koncert so sklenili vsi trije zbori s skupnima pesmima Večernica in Triglav. Po koncertu pa so na ogled in v pokušino svoje mojstrovine postavili štirje gostinci s Kozjanskega. Tudi muzikanti so še godli pozno v noč. Do kdaj, sicer ne vemo, ker smo kmalu krenili na pot proti domu.

Malo za šalo: Podsreda, bližji Podčetrtek, sekretarka

zbornice s priimkom Petek, koncert na soboto. Manjkali so samo še gostje iz Velike Nedelje in naša pesem, ki poje »u pandilk je muka sjala, u tork je zastavlja...« pa bi bil teden sklenjen.

Jago

Praznik folklore

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti je v letu 2007 izbral Logatec za mesto, kjer so se pod budnim očesom selektorice Neve Trampuš predstavile najboljše folklorne skupine osrednje Slovenije in Dolenjske. Tako se je 25. maja v organizaciji Območne izpostave JSKD Logatec na odru logaškega Narodnega doma zvrstilo devet folklornih skupin z več kot 200 nastopajočimi.

Plesalci iz Metlike.

Foto: D. Malavašič

Predstavile so se folklorne skupine Prosvetnega društva Horjul, Društva MFS Ivan Navratil iz Metlike, dalje KD Stična, FS Kres Novo mesto, KUD Otona Župančiča z Vinice, KUD Rak z Rakea, KD Račna, Plamen KD Škocjan in FS Dragatuš. Plesala je mladost med 15. do 25. leti, kar je presenetljivo in razveseljivo obenen.

Niti folklornih spleto, ki so prihajali predvsem iz Bele Krajine, nekaj pa tudi z Notranjskega konca, je povezovala Mateja Perpar. Žal, so si eno izmed redkih izjemno zanimivih folklornih prireditev pri nas ogledali maloštevilni obiskovalci.

NevMa

Duhovni odsevi

Resnico je treba iskati, jo sprejeti – tudi če je boleča

Iz homilije, s katero je kanonik dr. Ivan Merlak 6. maja nagovoril množico med zadošno mašo ob Šemonovem breznu, kjer so postavili Križ spomina

... Besedo ljubezen velikokrat slišimo. Kolikokrat se izgovarja. Kaj pravzaprav pomeni? Če rečeš, da nekoga ljubiš, da ga imaš rad, hočeš najprej reči: veseli me, da živiš. Škoda bi nastala, če bi te ne bilo na svetu. Prva stopnja ljubezni je nekakšno odobravanje, da ta in ta človek živi. Sovraštvo pa pomeni, da bi kdo najraši videl, da bi tebe ali mene ne bilo na svetu. To sem maja 1945 sam doživel v Logatcu. – Vsi moški od 18. do 50. leta smo se morali javiti na partizanski komandi v Logatcu. Ko sem prišel pred mladega oficirja in je ta

videl palico v moji roki, me je vprašal: Kaj pa to?« Povedal sem resnico: »Neki domobranec me je po nesreči obstrelil v nogo.« Oficir je nato dejal: »Škoda, da te ni zadel v glavo.«

O tem dogodku sem zadnje čase večkrat razmišljal. Ta oficir, mlad, kakor sem bil jaz, o meni ni vedel ničesar, je pa kljub temu hotel reči: Škoda, da si se rodil. Bolje bi bilo, da te ne bi bilo na svetu. – Dal mi je številko ena. Iz njega je govorilo sovraštvo. Sovraštvo pa je tiste majske dni poglano v smrt toliko nedolžnih mož in

fantov, ki niso bežali na Koroško, temveč so se prostovoljno prijavili partizanski komandi v Logatcu, zanašajoč se na obljubo, napisano na lepaku, da se jim ne bo zgodilo nič hudega. Obljube niso držali. Skoraj vsi, ki so dobili številko 1 (ena), so bili pobiti. Veliko sem jih poznal osebno ali po hišnih priimkih; med pobitimi sem odkril tudi dva moja strica, moža mojih let. Za vse pobite bom danes z velikim spoštovanjem opravil sv. mašo.

Sovraštvo je zlo. Nasprotje sovraštva pa je ljubezen. Jezus je dejal, da je

to nova zapoved. Nova, ker je naročal, da moramo ljubiti tudi sovražnike. Pred njim ni tega storil nihče. Posnemali naj bi njegov zgled, saj je na križu prosil: Oče, odpusti tistim, ki me križajo, saj ne vedo, kaj delajo.

Ljubezen pa vključuje tudi resnico. O tem je Jezus v poslovnem govoru veliko povedal. Poslal bo Svetega Duha, ki bo apostole učil popolne resnice. Še prej pa jim je rekel, da jih bo resnica osvobodila, in sam o sebi je dejal, da je Pot, Resnica in Življenje. Pilatu je pozneje odgovoril: »Jaz sem za to rojen in sem zato prišel na svet, da spričam resnico. Vsak, kdor je iz resnice, poslušaj moj glas.«

Resnica osvobaja. Resnica pa je samo ena. Smešno je govoriti o več resnicah, kakor da ima lahko vsakdo svojo resnico. Če bi to načelo obveljalo, bi nikoli ne prišli do prave resnice in ne bi doživeli tistega občutka svobode, ki ga daje resnica. Resnico je treba odkritosrčno iskati, jo sprejeti, tudi če je boleča. Samo ta pot vodi k narodovi spravi, o kateri veliko govorimo.

Ti možje in fantje so v tistih majske dni umrli nedolžni, saj jim ni bila pred nobenim sodiščem dokazana kakršnakoli krivda. Morda bi bili 5. avgusta 1945 vsi deležni amnestije, toda komunistična oblast je v njih gledala nasprotnike, ki bi jo mogli ovirati pri ustvarjanju brezrazredne in ateistične družbe, zato jih je bilo treba pobiti in zmetati v kraške jame in brezna ter zabrisati spomin nanje. Kakor da niso žive-

Kanonik dr. Ivan Merlak.

li! To resnico bo morala partizanska stran priznati. Priznati tudi vsakomur pravico, da se je v zapletenih vojnih razmerah (vojska je zlo!) lahko odločal po svoji vesti, po moralnem načelu, ki se glasi: če se že moraš odločiti med dvema stvarima, ki sta zlo, se odloči za tisto, kar sodiš, da je manjše zlo.

Večkrat slišimo: Mrtvim smo dolžni samo resnico. Upam, da se tega danes zaveda večina Slovencev. Tudi mi, saj s postavitvijo križa ob Šemonovem breznu spolnujemo to dolžnost.

Kako naj živimo jutri, pojutrišnjem, v prihodnosti? Ko je v Rusiji padel komunizem, jim je veliki rojak, pisatelj Solženicin, ko se je vrnil iz pregnanstva,

dejal, da so jim zdaj potrebne tri reči: molitev, morala in kesanje. Ko sem konec aprila gledal po televiziji pogreb prvega ruskega predsednika Borisa Jelcina, sem dobil vtis, da Rusom pisateljve besede le nekaj pomenijo. Jelcin je bil pokopan po obredu ruske pravoslavne Cerkve. V stolnici presv. Odrašenika, ki jo je nekoč dal Stalin porušiti, Jelcin pa obnoviti, so se od njega poslovili najvišji voditelji ruske države s predsednikom Putinom na čelu. Pri dolgem obredu so vsi držali v rokah svečke, se križali. To je molitev. Poročila pravijo, kako se tudi veliko mladih v Rusiji daje krstiti in v veri iščejo smisel svojega življenja. Kdo bi si mislil, da se to dogaja v Rusiji, kjer je kil komunizem na oblasti 70 let!

Verujoči se temu ne čudimo, ker je Bog gospodar zgodovine. Včasih smo imeli vtis, da je molčal, da se je umikal, ko bi moral pokazati svojo moč. Toda tudi takrat nas je Bog ljubil. Hotel nam je dopovedati, da zemlja ni naša domovina in da nikoli ne bo raja na zemlji. Naš dom pa so, kakor pravi Prešeren:

»...nebesa,
kjer glori 'ja njega sije brez oblaka,
oko ni vid'lo, slišala ušesa
veselja, ki izvoljene tam čaka...«

Pot do te sreče pa je poslušati Jezusa, ki nam v evangeliju naroča: Novo zapoved vam dajem, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil...

Ivan Merlak

Med prvoobhajanci

Letošnjo pomlad je bilo v naših župnijah 116 prvoobhajancev: 65 dečkov in 51 deklic.

Župnija	dečki	deklice	vseh
Sv. Nikolaj (D.Logatec)	33	32	65
Rožnovenska Mati Božja (G.Logatec)	6	4	10
Sv. Mihael (Rovte)	13	11	24
Sv. Janez Krstnik (Hotedršica)	4	0	4
Sv. Urh (Zavratec/Medvedje Brdo)	1	0	1
Sv. Marijeta (Planina/Laze-Jakovica)	3	1	4
Sv. Trije kralji	5	3	8
Iz vseh župnij	65	51	116

Množica je pozdravila prvoobhajance.

Mlaj pred svetim Nikolajem

Pred farno cerkvijo v Dolenjem Logatcu so dan pred letošnjim prvim svetim obhajalom po tradiciji možje in fantje iz Dolenjega Logatca postavili visok mlaj. Čeprav bi ga s Šušteršičevim dvigalom postavili v nekaj minutah, so se opravila lotili tako kot v času, ko še ni bilo avto-dvigal – s škarjami iz drogrov in z verigami.

Z nekoliko znanja in preizkušeni spretnosti je mlaj ponosno stal pred farno cerkvijo v pozdrav prvoobhajancem.

V čast prvoobhajancem.

Besedilo in foto: France Brus

NTK Logatec v 1. slovensko ligo!

54. Zagiping

Na 54. mednarodnem turnirju **Zagiping** v zagrebški dvorani Dom sportova, ki je sredi maja gostila posamično svetovno prvenstvo v namiznem tenisu, je od 4. do 6. maja nastopilo preko 1.000 najboljših mladih igralcev iz 16 držav. Naši mladi kadetinja **Nina Zupančič** in **Katja Gutnik** sta dosegli izjemen uspeh, saj sta v ekipnem delu osvojili 3. mesto. Njun uspeh je še toliko večji, če povemo, da sta na poti do pokala premagali prvi nosilki turnirja **Matejo Jeger**, vodilno na hrvaški lestvici in evropsko prvakinja med mlajšimi kadetinjami, ter **Ivano Tubikanec**, drugouvrščeno na hrvaški lestvici, iz ekipe **Jegerstar Zagreb 1**, nato pa še drugo ekipo državne reprezentance **Francije**.

Nina in Katja.

V tekmovalstvu posameznikov je iz našega kluba najboljši rezultat dosegel **Tom Šfiligoj**, ki se je z zmago nad tretjeouvrščenim hrvaškim najmlajšim kadetom **Brunom Lončarjem** uvrstil v osmino finala.

16. državno prvenstvo za mladinke in mladince

Na 16. državnem prvenstvu za mladince in mladinke posamezno, dvojice in mešane dvojice od 19. do 20. maja v Izoli so se uvrstili med mladinci posamezno: **Blaž Bončina** na 9.-

16. mesto; med posameznimi mladinkami: **Sanja Smiljanič** 5.-8. mesto, **Ana Verdinek** 5.-8. mesto in **Nina Zupančič** 17.-32. mesto; med dvojicami mladink: **Ana Verdinek-Sanja Smiljanič** 5.-8. mesto ter med mešanimi dvojicami: **Ana Verdinek-Gregor Vukovič (ARR)** 5.-8. mesto in **Sanja Smiljanič-Boštjan Kraser (Muta)** 5.-8. mesto.

1. evropsko srednješolsko prvenstvo

V Zagrebu je evropska namiznoteniška zveza ETTU med svetovnim prvenstvom v namiznem tenisu 24. in 25. maja priredila 1. evropsko srednješolsko prvenstvo. Slovenijo je zastopala Gimnazija Ljubljana Šiška, zanjo pa sta zaigrali naši mladinki **Ana Verdinek** in **Tamara Novak**. Po vrsti dobrih iger sta Ana in Tamara na koncu za Slovenijo dosegli odlično 3. mesto.

Uspešne kvalifikacije za 1. državno ligo

Ana Verdinek, Sanja Smiljanič, Nina Zupančič, Nina Špruk, Lea Lazar in **Tamara Novak** so v dodatnih kvalifikacijah izpolnile svojo nalogo z odliko in dosegle svoj cilj: uvrstitev v 1. SNTL za članice. Najprej so naša mlada dekleta 23. maja na gostovanju pri **NTK Vesna** v Zalogu visoko zmagala s 6 : 3, na povratni tekmi v Logatcu v soboto, 26. maja, pa so zaigrala še bolje in še bolj odločno in tako preprečila kakršnokoli presenečenje, saj so svoje nasprotnice premagale kar s 6 : 0 in si tako povsem zaslužno priigrala vstop v najvišji državni razred.

Dekletom iskreno čestitamo za vstop v prvo ligo!

6. pregledni turnir MRNTZ Ljubljana za učence in učenke

Na zaključnem 6. preglednem turnirju MRNTZ Ljubljana za učence in učenke od 1. do 9. razreda v športni dvorani Zgornji Kašelj v Zalogu je 27. maja nastopilo preko 180 mladih tekmovalcev in tekmovalk. Naši igralci, tokrat jih je nastopilo 16, so zopet dosegli lepe rezultate, saj smo osvojili 3 prva, 2 drugi in 4 tretja mesta: 1. mesto: **Tom Šfiligoj** – učenci 4.-5. r.; **Nina Zupančič** – učenke 6. – 7. r.; **Anže Vrabl** – učenci 6.-7. r.; 2. mesto: **Tjaša Mihevc** – učenke 4.-5. r.; **Neje Gutnik** – učenci 6.-7. r.; 3.-4. mesto: **Katja Eržen** – učenke 1.-3. r.; **Deni Kožul** – učenci 4.-5. r.; **Katja Gutnik** – učenke 6.-7. r.; **Blaž Bončina** – učenci 8.-9. r.

Več lahko izveste na spletnih straneh NTK Logatec: <http://www.klub-ntk-logatec.si>.

Mateja Šfiligoj

In šport skozi poletje?

V prihajajoči poletni sezoni pripravljamo v Karate klubu Logatec kar nekaj športnih – rekreativnih aktivnosti (karate, tai-chi-chuan in tek), primerne za vse starostne skupine, poučno predavanje o vzdržljivostnem teku ter ogled dokumentarnega filma o največjih mojstrih borilnih veščin – menihih iz templja Shaolin na Kitajskem

Predavanje o vzdržljivostnem teku in ogled filma o menihih iz templja Shaolin bosta na OŠ "8 TALCEV" 18. junija ob ob 17.30. Predaval bo Milan Doganoc. Po predavanju bo ogled filma. **Zborna mesto bo v avli šole 15 minut pred začetkom predavanja!** Predavanje in ogled filma bosta **brezplačna**.

Poletni treningi karateja, teka ter vadba Tai-chi-chuana & chi-gonga

Začetni in nadaljevalni treningi bodo v Grajskem parku.

Urnik vadbe

Karate ter Tai-chi-chuan: ponedeljek in sreda od 17.30 do 18.30 (osnovnošolci) ter od 18.30 do 19.30 (dijaki, študentje, odrasli). Začetek vadbe bo 2. julija!

Tek: četrtek od 18. do 19. ure! **Trainingsi potekajo že od začetka letšnjega maja!**

Za vse dodatne informacije lahko pokličete na **GSM: 031/641-200** ali pišete ne elektronski naslov: boris_pecek@t-2.net

Tradicionalni karate je antična borilna veščina brez uporabe orožja. Temelji na uporabi telesa v celoti (sinhronizacija dihanja, mišična kontrakcija in relaksacija, telesna dinamika) in se ne zanaša na mišično moč rok in nog. V karateju sta um in telo neločljiva. Karateist razvija samozaupanje, stabilna čustva in jasno presojo. Z uporabo vseh orodij, ki jih daje tradicionalni karate, velikost nasprotnika postane nepomembna, tako da lahko karate vadi vsakdo, ne glede na spol, starost ali fizično moč. Skozi trening se otresemo slabih navad, ki jih prinaša moderni čas. Vaja izboljša posameznikovo fizično pripravljenost: mišično moč, fleksibilnost, hitrost, agilnost, koordinacijo in kardiovaskularno kondicijo. Skozi skrivnosti karateja vas bo vodil izkušeni inštruktor Boris Peček, mojster Tradicionalnega karateja 3. Dan

Vzdržljivostni tek – o njem si lahko več preberete v

prejšnji številki Logaških novic!

Tai-chi-chuan & chi-gong je stara kitajska veščina gibanja. Nastala je pred mnogimi stoletji in je danes razširjena po celotnem planetu. Lahko bi jo imenovali tudi tehniko dobrega počutja, saj vsestransko vpliva na telesno in duševno počutje. Vadba Tai-chi-chuana je primerna za vse starosti, oba spola in različne fizične zmožnosti. Obstaja mnogo različnih oblik, a namen je vsem enak – dobro počutje. Vadbo bo vodil **Milan Doganoc** pod strokovnim mentorstvom mojstra kitajskih borilnih veščin **Chena**, učitelja pristnega kitajskega tai-chi-chuana ter ustanovitelja šole Slovenskega združenja Taijiquan hram CSN. **Več informacij o Chenu in Tai-chi-chuanu dobite na spletni strani: www.taiji.si.**

Boris Peček

Uspešni TrnovSKI maratonce

Med udeleženci trojk – v počastitev 9. maja, praznika Ljubljane, so bili člani ŠD TrnovSKI maraton ponovno aktivni. Izmed 749 trojk, ki so tekmovali izpod sv. Urha prek Golovca do Prešernovega trga, je naša ekipa sodelovala s tremi trojkami. Ekipa 3, v kateri so tekli Mitja Maček, Tone Vilar in Mare Župančič, se je tekmovalja udeležila prvič in je progo pretekla v solidnem času. Ekipa 2 v postavi Peter Kosmač, Breda Kosmač in Zlatko Zimšek pa je v mešani setavi s časom 1.14.58 dosegla zelo dobro 73. mesto.

Maratonci od leve: M.Župančič, T.Vilar, B.Kosmač, M.Maček, P.Kosmač, K.Merlak, Z.Zrimšek in I.Pergovnik.

Foto: P. Pergovnik

Ivan Pergovnik pa je sodeloval v ekipi TK Kobarid in s časom 0.58.41 dosegel absolutno 27. mesto, v kategoriji nad 50 let pa **2. mesto!** David Rupnik je sodeloval v ekipi Krajec, ki je s časom 1.02.56 dosegla absolutno 47. mesto. Konrad Merlak, čigar ekipa je razpadla, je opravil le trening in omogočil Pergovniku udeležbo v ekipi Kobarida, da je tako dosegla boljši rezultat.

Na maratonu Radenci pa sta dober rezultat dosegla Breda Kosmač in Zlatko Zimšek, ki sta mali maraton (21 km) ponovno pretekla v manj kot dveh urah. Breda je med 220 tekačicami zasedla 109. mesto s časom 1.55.37, Zlatko pa je med 831 tekači zasedel 528. mesto s časom 1.54.34. Med udeleženci tega maratona sta bila tudi Peter Kosmač na 237. mestu s časom 1.36.26 in Ivan Pergovnik na 129. mestu s časom 1.30.03. Oba sta tekla primerno trenutnim sposobnostim. Do ljubljanskega maratona pa lahko svoj čas še popravita.

i.p.

Športna zveza s svežimi zamahi

Na pobudo izvršnega odbora Športne zveze Logatec, Občine Logatec in Olimpijskega komiteja so se 22. maja na razširjeni skupščini Športne zveze zbrali predstavniki športnih društev občine Logatec. Predsednik Janez Smole jih je seznanil z začetki in delovanjem logaške Športne zveze v preteklosti ter nanizal nekaj dejstev o sedanjosti, ki se predvsem združujejo v vprašanju »kako naprej?«.

Prisotni so v živahni razpravi soglašali, da športniki potrebujejo krovno organizacijo, ki bi zastopala njihove skupne interese. Tej ugotovitvi je pritrtil tudi župan Janez Nagode, ki je v svojem nagovoru poudaril, da občinska uprava potrebuje sogovornika, in sicer zvezo, ki bo predstavljala interese športnikov ter z občinskimi službami tvorno sodelovala pri oblikovanju različnih aktivnosti na področju športa, kot so: sodelovanje pri pripravi pravilnika o sofinanciranju dejavnosti športa, pravilnika o podelitvi priznanj na področju športa, organizacija večjih športnih prireditev, oblikovanje letnega programa, načrt investicij v objekte in opremo na področju športa itd.

Ob koncu razširjene skupščine, ki jo je s svojimi predlogi in mnenji dopolnil tudi gost, predstavnik olimpijskega komiteja Slovenije Aleš Šolar, so prisotni soglašali, da do sredine letošnjega junija sporočijo društva občinski upravi, ki v tem trenutku opravlja administrativna dela za Športno zvezo, svojo odločitev o pristopu v članstvo zveze ter si s tem zagotovijo možnost za sooblikovanje športa v občini ali pač ne, in ostanejo zunaj zveze ter tovrstno možnost iščejo skoz druge oblike delovanja.

NevMa

PLANINSKI POHODI

Organizator Planinsko društvo Logatec,
Stara cesta 8, 1370 Logatec

Nedelja, 17. junij – **KOBARIŠKI STOL**, info: Janez Slabe

Nedelja, 25. junij – **PLANINA RAZOR**, info: Marinka Kozamernik

Gregor Dolenc-040/796-703, Simona Dernulc-041/283-010, Dušan Jozelj-031/455-721, Marinka Kozamernik-031/506-734, Jože Kobal-01/7543-139, Alenka Mrak-041/564-757, Tomaž Naglič-051/313-815, Jernej Rus-040/468-648, Janez Rudolf-041/594-545, Janez Slabe-041/544-561, Matej Vidmar-041/379-156

Tek prijateljstva 2007

Športno društvo Hotedršica je 26. maja organiziralo tradicionalni, letos že 36. Tek prijateljstva

Dejstvo, da je ta tek uvrščen med teke za Pokal Slovenije, Slovenija teče za zdravje ter za pokal Tekov Primorskih novic, razveseljuje organizatorje Teke prijateljstva, saj tudi zaradi tega pride vsako leto v Hotedršico tekmovalce večje število tekmovalcev, kot bi jih prišlo sicer. Letos je še lepo vreme pritegnilo tekmovalce in njihove navijače. Za tekmovalce je bilo vse dobro poskrbljeno. Novost letošnjega teka prijateljstva je veljala sodelovanju policistk in policistov v obstoječih in ločenih kategorijah.

Tek prijateljstva se je letos pričel ob 14. uri s štartom otrok v 18 kategorijah, članice in člani pa so štartali ob 17. uri v 15 kategorijah + 4 MNZ.

Izmed 49 članic je sedemkilometrsko progo s časom **00:28:54 prva pretekla Aleksandra Fortin, ŠD HIT**, drugo mesto si je pritekla Sergeja Lipušček, TK KOBARID, s časom 00:29:15, kot tretjeuvrščeno tekmovalko pa so navijači v cilju pozdravili Alenko Radelj, MNZ-POLICIJA, s časom 00:30:00.

Na 13 km dolgo progo je steklo 149 članov. S časom **00:46:47 je prvi v cilju pritekel Uroš Vodopivec, ŠD NANOS-PODANANOS**, drugi je bil v cilju Miro Vogrič, KS SPORT-OPTIKA IDRİJA, čas: 00:48:15, tretje mesto pa je osvojil David Turk, ŠD NANOS-PODANANOS čas:00:48:46.

Med našimi najmlajšimi so se najbolje uvrstili – v kategoriji dečkov letnik 1999 (600 m): **1. Žiga Igljar, TSK Valkarton**, 2. Andraž Jereb in 3. Marko Rupnik, TSK Valkarton; – v kategoriji deklic: 2. Sara Dodič, Logatec; – v kategoriji dečkov letnik 1998 (600 m): 2. Tine Eržen, ŠD Hotedršica; – v kategoriji dečkov letnik 1997 (700 m): 3. Domen Krašna, Logatec; v kategoriji deklic letnik 1996 (1200 m): 3. Ana Likar, TSK Valkarton; – v kategoriji dečkov letnik 1995 (1200 m): 2. Žiga Pekaj, ŠD Hotedršica, 3. Miha Šimenc, TSK Valkarton; – v kategoriji deklic letnik 1994 (1200 m): 2. Špela Molk, TSK Valkarton; – v kategoriji dečkov letnik 1993 (1500 m): 2. Jernej Šemrov, ŠD Hotedršica; v kategoriji deklic letnik 1993 (1500 m): **1. Sara Brus, ŠD Hotedršica**.

Do cilja je bilo še daleč.

Člani Kulturno turističnega društva Hotedršica so obiskovalcem na stojnici ponujali dobrote, ki so jih pripravile domače gospodinjice. Na voljo je bila tudi zgibanka, v kateri so predstavljene turistične zanimivosti Hotedršice. Za tiste navijače, ki so si med čakanjem na štart svojih tekmovalcev želeli malo razgibati in uživati v lepotah narave, je bil organiziran voden pohod po sedemkilometrski progi. Udeležilo se ga je 10 pohodnikov. Kar je enkrat več kot lani.

36. tek prijateljstva je bil izpeljan zelo uspešno, v prijaznem vzdušju in brez poškodb. Organizatorji se zahvaljujejo vsem, ki so kakorkoli pripomogli k izpeljavi teka. Vsem tekmovalcem in njihovim navijačem pa sporočajo, da so bili veseli njihovega obiska na teku, želijo jim še veliko dobrih športnih uspehov in jim kličejo na svidenje tudi prihodnje leto.

Darja Merlak

Planinsko srečanje v Šentjoštu

Zamišljeno utrujeni ali kaj?

Foto: M. Bogataj

Planinsko društvo Šentjošt je 20. maja v svojem kraju pripravilo srečanje planincev MDO PD Notranjske. Planinsko društvo Logatec je pod vodstvom Janeza Slabeta zastopala manjša skupina planincev. Sredi dopoldneva smo se planinci po pozdravnem nagovoru v velikem številu podali na 4-urni pohod okrog Šentjošta, ki leži na razgibanem terenu, prepredenem z mnogimi grapami in vzpetinami. Med najnižjo in najvišjo domačijo je 400 m višinske razlike. Posebnost Šentjošta sta dve cerkvi: starejša, posvečena sv. Joštu, je dala kraju ime in sega v 12. stoletje, mlajša farna cerkev sv. Janeza Evangelista stoji neposredno pod cesto in nosi letnico 1664.

Opoldne smo dospeli v Smrečje in se ustavili v »Kasarni«. Tu smo se odžejali in ob počitku klepetali z znanci. V opoldanski vročini smo pot nadaljevali po delno senčnih poteh in se ob poldveh vrnili v Šentjošt na prireditveni prostor. Pohodniki smo si lakoto potešili z golažem.

Po krajšem kulturnem programu, na katerem nas je pozdravil tudi novi podpredsednik PZS Marko Goršič, nas je zabaval ansambel »Jurček«. Pozno popoldne smo se poslovili od gostiteljev in se po ovinkasti poti prek Smrečja, Hleviš in Rovt vrnili domov.

Marinka Petkovšek

Po prelepi Koroški

Na pobudo članic iz skupine ročnih del Športnega društva Baron je bil 9. maja organiziran izlet na Koroško

Potovanje smo si na avtobusu krajšali s »posebnim srečelovom«. Po prihodu v Velenje smo se ustavili ob lepo urejenem Velenjskem jezeru. Vinko nam je kot poznavalec krajev, kjer smo se vozili, predstavljal odotne zanimivosti. Pot smo nadaljevali skozi Slovenj Gradec in se ustavili v Kotljah, slikoviti vasi – rojstnem kraju Prežihovega Voranca. Tu sta se nam pridružila Bogo in Rozalija Ajdič.

Skupaj smo se odpeljali na ogled Iverčkega jezera, ki je poleti obiskano zaradi igrišč in kopanja, in na Prežihovino, kjer je spominski muzej Lovra Kuharja. Skozi Ravne pod Uršljo goro, znani po dolgoletni železarski tradiciji, smo se odpeljali na kosi v Šentanel, staro koroško hribovsko vas. Po kosilu smo se odpeljali na ogled prizorišča konca II. svetovne vojne v Polani. Sredi popoldneva smo se pripeljali v Mežico, rudarsko-turistično

središče Mežiške doline. Rudarstvo ima v Mežiški dolini večstoletno tradicijo, saj so pod Peco izkoriščali rudna bogastva že Rimljani. Prišli smo do nekdanje uprave rudnika svinca in cinka in si v dveh urah ogledali rudnik. V rudnik smo se peljali 3,5 km s pravim rudarskim vlakom, ki je nekoč vozil rudarje na delo v podzemlje. Peš smo odšli po rovih in se ob razstavljenih predmetih seznanili z zgodovino rudarjenja.

Po ogledu rudnika smo se ponovno odpeljali v Kotlje, kjer smo si na pokopališču ogledali grob Prežihovega Voranca; prijazen župnik pa nam je opisal zgodovino cerkve ob pokopališču. Ob cesti stoji spomenik – pastirček s solzicami v rokah – v spomin na pisatelja Voranca. Tu smo se poslovili od Rozalije in Boga, ki smo se mu še posebej zahvalili zaradi vodenja in poživljajočega humorja.

Marinka Petkovšek

Šolski odmevi

Kdo bolj, če ne družina

Vrtec Kurirček Logatec je konec maja v okviru Lokalne akcijske skupine organiziral predavanje na temo **Pri merjenju moči z otrokom nekdo vedno izgubi**. Na predavanje so bili vabljeni starši in strokovni delavci. Predavanje je na preprost, zanimiv in humoren način vodil dr. Aleksander Zadel.

Dr. A. Zadel o družini.

Pri vzgoji otroka je posebej poudaril pomen družine, ki ima veliko večjo vlogo kot vrtec in šola. Govoril je o trmi, vztrajnosti in doslednosti. Starši si morajo vzeti čas za otroka, se z njim pogovarjati, mu postaviti mejo, da se bo počutil varnega. Tudi otrok ima lahko zadnjo besedo in zmaga, vendar je potrebna utemeljitev glede na želje in potrebe. Za lažje razumevanje je predavatelj pospremil teorijo s konkretnimi primeri. Prisotni starši so izkazali veliko zanimanje in predavatelju postavili kopico vprašanj.

Srečanje je bilo zelo zanimivo za vse starše in strokovne delavce, ki imajo otroke v vrtcu, osnovni ali srednji šoli. Čeprav udeležba poslušalcev ni bila majhna, bi takšno predavanje koristilo vsem staršem pri vzgojnih težavah ali pa pri lastni potrditvi.

Alenka Pečnik

Zadovoljstvo z glasbeno šolo v domačem kraju

Glasbena šola Logatec je z dislociranimi oddelki v Rovtahnih poskrbela tudi za glasbeno izobraževanje rovtarskih otrok v domačem kraju. Na ta način so tovrstno izobraževanje močno približali otrokom iz Rovt, saj ni več treba staršem voziti otrok k glasbenemu pouku v Logatec. Tako so staršem prihranili kar precej dragocenega časa, ki so ga prej porabili za vožnjo otrok v Logatec, pa še kak strošek zaradi prevozov je odpadel. Marsikateri otrok se verjetno sploh ne bi mogel vključiti v glasbeno šolo.

Pri pouku violine.

Ravnatelj Glasbene šole Primož Malavašič je dejal, da je v glasbene oddelke Rovtahnih vpisanih 46 učencev, ki obiskujejo pouk harmonike, klavirja, kitare, violine, kljunaste in prečne flavte, oboe pa tudi nauk o glasbi, ki sodi v tovrstno neobhodno izobraževanje.

Besedilo in foto: France Brus

Mreža šol in vrtcev Notranjskega regijskega parka

V Notranjskem regijskem parku smo 24. maja na evropski dan parkov uradno razglasili mrežo šol in vrtcev parka. S pridobitvijo projekta LIFE 06 NAT/SLO/000069 Presihajoče Cerkniško jezero so se odprle možnosti za tesnejše sodelovanje parka z lokalnimi šolami – V mrežo se je vključilo devet šol in vrtcev, med njimi tudi Osnovna šola 8 talcev Logatec in Zavod za vzgojo in izobraževanje Logatec

Na razglasitvi smo predstavili načrte parka na področju naravovarstvenega ozaveščanja otrok in mladostnikov ter šolam in vrtcem podelili plakete o sodelovanju. Namen naravovarstvene mreže Notranjskega regijskega parka je izboljšati poznavanje naravne in kulturne dediščine parka in okolice med mladimi. Spodbujati želimo njihov pozitivni in odgovorni odnos do varstva narave ter strokovno pomagati učiteljem pri uvajanju naravovarstvene vzgoje in izobraževanja v šole in vrtce.

V mrežo so se vključili vrtcev »Martin Krpan« in Osnovna šola Notranjski odred, oba iz Cerknice, Osnovna šola Jožeta

Krajca z Rakeka, Osnovna šola Toneta Šraja Aljoše iz Nove vasi, Osnovna šola heroja Janeza Hribarja iz Starega trga pri Ložu, Osnovna šola A.M. Slomška z Vrhnike, Osnovna šola 8 talcev in ZVI oba iz Logatca ter ŠC Postojna.

Osnovna šola iz Logatca je že v preteklem letu aktivno sodelovala v projektu »Ljubljana, kje si ti doma?«, zato smo zelo zadovoljni, da so se na šoli odločili za sodelovanje v mreži šol in vrtcev Notranjskega regijskega parka. S sodelovanjem želimo otrokom približati naravne lepote Notranjske.

Dr. Gregor Torkar

Iz sveta mladih

Srebro z zlatim sijajem

Neizmerno veselje zaradi izjemnega uspeha našega Otroškega pevskega zbora na 2. regijskem tekmovanju v Zagorju

V Zagorju ob Savi je bilo 16. maja 2. regijsko tekmovanje otroških in mladinskih pevskih zborov, na katerem je med šestnajstimi otroškimi in mladinskimi zbori Osrednje Slovenije sodeloval tudi Otroški pevski zbor OŠ Tabor. Pod taktirko zborovodje Zdravka Novaka in ob klavirski spremljavi Mihe Nagodeta je zbor osvojil 77,7 točke in srebrno priznanje. Ker je to po njihovem predlanskem bronastem priznanju s 1. regijskega tekmovanja najvišje priznanje, ki ga je dosegel kateri od otroških ali mladinskih zborov v logaški občini, je zares vredno zlata.

Z odličnim petjem so se pevci predstavili že na letošnji občinski reviji in že takrat smo vedeli, da bodo zagotovo več kot dostojno zastopali našo občino tudi na regijskem tekmovanju. Tekmovalna žirija v sestavi dr. Dragice Žvar, Manje Gošnik Vovk in Maje Čilenšek pa je nagradila tudi zborovodjo Zdravka Novaka za najboljši izbor tekmovalnega sporeda. Zbor je edini od otroških zborov zapel kar štiri skladbe: Tomaža Habeta Potok je slekel senčno obleko, Čmrlj Jakoba Ježa, Tula tu Albinca Pesek in priredbo ljudske Alda Kumarja Papjev, ki je tudi v Zagorju izdala največji aplavz.

Na dan odhoda je bilo že na avtobusu čutiti veliko napetost in resnost pred regijskim nastopom. Spraševali so me, kaj jaz mislim o njihovem petju, zanimalo jih je, kje je pianist Miha Nagode. Ko smo prispeli v Zagorje, jih je bilo strah, da bo Miha zamudil nastop. Po Mihovem prihodu je vse steklo kot po maslu. Pevci so se mirno in disciplinirano pripravili na vajo, in kljub temu da so med otroškimi zbori nastopili zadnji, so povsem zbrano dočakali svoj »srebrni« nastop. Publika v dvorani jih je nagradila z bučnim aplavzom, da so si pevci kar oddahnili. Žarečih oči so pevci, zborovodja in pianist sprejemali iskrene čestitke za uspešen nastop. Še posebej so bili veseli, da jih je ves čas spremljala in vzpodbujala tudi nova vodja Območne izpostave JSKD Tanja Pina Škufca.

Novico o srebrnem uspehu so pevci prejeli šele naslednjega dne in na šolskih hodnikih smo ves dan gledali njihove sijoče nasmehe in vzklike navdušenja in ponosa. Veselili smo se z njimi.

Vgradili smo še en dragocen delček v bogat kulturni mozaik našega delovanja.

Bojana Levinger

Zabaval jih je pop-rock-jazz

Ob šolskem kulturnem dnevu v Rovtah nepozabno gostovanje okteta Pushluschtae

Letošnji zadnji kulturni dan smo na OŠ Rovte namenili glasbi, ki ima v Rovtah kar veliko privrženecov. Povabili smo glasbenike iz logaške Glasbene šole, ki so nam predstavili glasbo v vsej njeni lepoti in pestrosti. Otroci, predvsem mlajši so na zanimiv način spoznavali godala, trobila, pihala, brenkala, pa tudi harmonika in klavir nista manjkala. Krasni ritmi in zvoki so ta dan odmevali po naši šoli.

Na naše povabilo so se tokrat odzvali mladi fantje, ki so združeni v oktetu z zelo zanimivim imenom **Pushluschtae**. So fantje iz vseh vetrov, ki jih druži ljubezen do glasbe. Delujejo sicer v Ljubljani, saj je tam sedem članov do nedavnega guliło srednješolske klopi, eden pa še sedaj obiskuje škofijsko klasično

gimnazijo. Vsi so bili člani tamkajšnjega pevskega zbora, skupaj pa so se v taki zasedbi zbrali čisto po naključju. Dva izmed njih prihajata iz rovtarske družine Logarjevih: baritonista Martin in Bert. Davnega leta 2004 so se predstavili na neki prireditvi v prestolnici, od tedaj pa njihova zagnanost in uspeh samo še raste. Za slovenske razmere so si izbrali kar malo nenavadno glasbeno zvrst; klasično tradicionalno slovensko a cappella formo moškega okteta so nadgradili z zabavnim "pop-rock-jazz" repertoarjem in ji dali nove razsežnosti s svojo mladostjo in svežino ter "prismuknjenostjo", kot sami pravijo. Ponosni so na številne uspehe, najbolj pa na vidno uvrstitev na tekmovanju vokalne popularne glasbe "Sredi zvezd" lanske pomladi v Žalcu.

Sredi razigranih ritmov.

Foto: M. Bogataj

Metka Bogataj

S svojo neposrednostjo in dovršenostjo, predvsem pa mladostno nagajivostjo so navdušili čisto vse v polni dvorani. Neverjetno, kaj vse se da pričarati samo z glasom. Človek tu instrumentov sploh ne pogreša. Ubrano petje, predvsem pa skrbno izbran program, ki je bil pisan na kožo "mulčkom, navduši prav vsakogar. Aplavz so poželi za čisto vsako izvajano pesem, vzdušje je bilo nepopisno – srce je igralo ob sanjavih, nežnih čustvenih melodijah. Vmes pa je nitko koncerta spretno vodil kar kdo izmed njih. Kako prijetno je bilo videti naravno razigrano vedenje mladih fantov.

Ob koncu je dvorana zahtevala dodatek. V eno samo zibajočo se kolono se je zlilo skoraj dvesto rovtarskih otrok in prav vsi so rekli: Bilo je enkratno. – Čisto ob koncu pa še majhna zahvala Mariji Logar, ki je bila pobudnica, da so fantje sploh prišli med nas.

Vsi smo peli

V koncertnem listu so nas opozorili, da je bila gornjelogaška osnovna šola pred skoraj 40 leti prva organizatorica občinske revije otroških in mladinskih pevskih zborov in da Radio Slovenija, nekdanje še Radio Ljubljana, hrani posnetke gornjelogaških pevcev

Tudi TV Ljubljana, danes seveda TV Slovenija, ima posnetke mladih nadobudnih pevcev, ki so bili venomer podmladek 'odraslih' zborov kot danes. Vse to ponazarja redna 'koncertna sezona', ki jo vztrajno vzdržuje glasbeni učitelj gornjelogaške šole Zdravko Novak in, kar je še posebej zanimivo, nas radosti že celo vrsto let. Pevovodja Zdravko najde vsebino in obliko, da pritegne mlade v zbor. In kaj je ta oblika? Kakšna je vsebina? Poglejte si koncertne sporede, pogledajte, kdo vodi nastope, pogledajte, kdo skrbi za luč in posnetke, in boste videli, da je vse omenjeno 'ful kul'. 'Valjda', bi še dodali tisti, ki morda še dvomijo, da je mogoče peti sodobno popevko, rockovsko priredbo ali celo filmski hit »Ne čakaj na maj«, ki so ga poznali – ojoj, a tako dolgo je že! – babice in dedki naših mladih pevcev. V Slovencih je pesem doma, v duši in srcu, bila in bo, pa naj se doma ponuja še tako hiter internet in DVD filmi za 5 € ali pa občutek, da te s televizije gleda Orwellov Big Brother ali da ti pravzaprav gledaš njega. Potrošništvo v glasbi je najti na vsakem koraku, cenenosti je obilo, kratkotrajnih vrednot za 'rippano' glasbo, ki je na voljo, najdemo na vsakem koraku, medtem ko moramo tisto glasbo, ki nas presune ali razburi, vznevolji ali navduši poiskati sami v svojem srcu. In to pot nam kažejo tisti, ki vedo, kako se tem stvarim streže. Bodimo jim hvaležni.

Te misli so me obšle, ko sem prisluhnil tistega majskega petkovega večera, ki je bil nekoč davno celo Dan mladosti, pa tudi rojstni dan Marjane Deržaj(!), Mladinskemu in Otroškemu pevskega zboru šole Tabor, ki je dobil na medobmočnem tekmovanju letos srebrno priznanje. Tokrat se je namreč prvič zgodilo, da so najprej nastopili starejši pevci in potem slavljenci,

Srebrni otroški zbor.

Foto: P. Sark

ci, torej mlajši. Žareli so obrazi, njihova osnovna šola se je potrudila in za vsakega posebej razmnožila srebrno listino, da jo je lahko odnesel domov. Starejši pevci so peli tudi ob spremljavi pianistke Lare Hvala in nas posebej navdušili z moderno skladbo Veter Brine Jež Brezavšček, kjer smo prisluhnil le šumenju in šelestenju, tonom iz narave in 'glasbi tišine', kar so nam pevci pričarali s posebnim veseljem. Pevci in šola so se posebej zahvalili 17 pevkam, ki so ves čas šolanja prepevale v zboru. Posebej pa se je predstavilo 6 učencev in učenek iz mešanih zakonov. Slišali smo francosko,

dansko, nizozemsko, albansko in špansko govoro, glasbo in videli celo ples.

Potem pa so nas tudi pevsko navdušili najmlajši pevci, ki so nam pokazali, kako so zapeli tekmovalni program in kako radi imajo slovensko pesem, skupaj s prijateljem pianistom Mihom Nagodetom. In vmes so deževale besede pohvale: Zdravku za predanost, Branki, njegovi soprogji za prepoznavna besedila. Koncert sta povezovali učiteljica Špela Zupan in učenka Manuela Lisjak z medsebojnim vzpodbujevanjem in navdušenjem. – Tega dne smo peli vsi.

Kras

Urnik knjižnic na Logaškem

Logatec: pon., sred., pet.: 9-19, tor., čet.: 12-19, sob.: 8-13; poletni urnik: pon., sred.,

pet.: 9-16, tor., čet.: 12-19, sob.: zaprto

Rovte: tor.:15-19, čet.:15-19; poletni urnik: tor.:zaprto, čet.:15-19

Hotedršica: sre.:16-19, pet.:16-19; poletni urnik: sre.:16-19, pet.: zaprto

Vrh Svetih Treh Kraljev: čet.:11.30-12.30, pet.:18-19; poletni urnik pet.:18-19

Za poletni urnik velja čas od 1. julija do 31. avgusta.

Org. in info: Knjižnica Logatec, 01/7541-722

Cvetnik mladih zborov

Revija otroškega in mladinskega cerkvenega prepevanja iz vrhniške dekanije

Do zadnjega zbrano poslušalstvo.

Sončna nedelja, 13. majnika, v Hotedršici. V amfiteatru pred župnijsko cerkvijo je kakih dvesto zbranih prisluhnilo stoptedeseterici mladih pevcev iz šestih cerkvenih pevskih zborov vrhniške dekanije. Med temi smo, žal, pogrešali vsaj še pevce iz Dolenjega Logatca in z Vrhnike.

Radovednemu poslušalstvu pa so namenili svoje pevske večine zbori iz Šentjošta pod vodstvom Anite Kavčič Klančar, iz Gorenjega Logatca pod vodstvom Karmen Kunc (spremljava Uroš Šemrov), iz Borovnice pod vodstvom Natalije Rot (spremljava Taja Levstik), iz Horjula otroški zbor pod vodstvom Majde Zdešar in mladinski zbor pod vodstvom Veronike Grdadolnik (spremljava obeh zborov Maruša Mole), iz Rovt pod vodstvom Urške Logar. Revijo je sklenil domači – hotenjski zbor pod vodstvom Janje Dolenc (spremljava Tine in Nace Nagode). Vsak zbor se je predstavil z dvema pesmima. Čisto na koncu pa so pevci združeno zapeli pod spretnim vodenjem Mihaele Gostiša. Z združenimi zbori je dirigentka tako navdušila, da je grmeči aplavz naravnost terjal še kak dodatek, ki ga pa, škoda, ni bilo.

Lepa predstavitev mladega cerkvenega petja, ki se je oglašalo prijetno in še bolj prijetno. In še prijetneje bi bilo, ko bi zborovodje odstopili spremljevalni instrument drugemu spremljevalcu, sami pa bi se posvetili natančnejšemu vodenju. Nastopajoče je domiselno vodil in povezoval Matjaž Petrovčič; organizacijo revije pa je pogumno izpeljal domači župnik Srečko Turk, ki je s hotenjskimi gospodinjami poskrbel za sladko pogostitev nastopajočih in vseh poslušalcev.

Artemis

Reciklirajmo za nasmeh

Društvo za pomoč bolnim in trpečim **Rdeči noski** in podjetje **EMBA** z Bleda sta leta 2005 pričela s projektom Recikliranje za nasmeh – reciklažni program v korist Rdečih noskovnikov, zdravnikov. V preteklih šestih mesecih jim je uspelo v projekt vključiti preko 100 podjetij in zavodov. V projekt so vključene vse enote iz vrta Kurirček: centralni vrtec, Tabor, Rovt in Hotedršica.

Projekt vključuje brezplačno zbiranje kartuš za dobrodelen namen, pri čemer se združujeta varstvo okolja in veselje do življenja za bolne in trpeče; vsaka reciklirana kartuša pomeni donacijo 1 evro za Društvo za pomoč bolnim in trpečim Rdeči noski. S to donacijo se pomaga društvu pridobiti finančna sredstva za obiske v bolnišnicah, ki jih izvajajo prav Rdeči noski – klovni-zdravniki, profesionalni umetniki, ustrezno izšolani za obiskova-

nje bolnih otrok v bolnišnicah. Klovni-zdravniki prinašajo zaupanje in življenjski pogum ljudem, ki jih je prizadela huda bolezen ali poškodba. S svojim humorjem tolažijo bolnike, jim lajšajo depresije, blažijo boleče terapije, podarjajo naklonjenost in voljo do življenja. Vsaka reciklirana kartuša tako pomaga bolnikom. – Projekt omogoča podjetjem, javnim zavodom, tudi šolam brezplačen prevzem izrabljenih kartuš, ki gredo namesto v smeti na reciklažo v blejsko podjetje Emba.

Pri nas je projekt naletel na velik odziv staršev in otrok, saj v vrtec pridno prinašajo kartuše. Tako se otroci skupaj s starši okoljsko osveščajo, navajajo se na varovanje okolja, obenem pa se zavedajo, da s svojimi dejanji pomagajo tako naravi kot svojim bolnim vrstnikom.

Torej: Reciklirajmo za nasmeh!

Marija Rupnik

Ob sireni in modri luči

Na pomoč!

Ste prepoznali gasilski pozdrav, kaj ne?

Petelini iz Miklavževega vrta smo obiskali Gasilski dom v Dol. Logatcu. Tam nas je pričakal gasilec Tomaž. Po krajšem teoretičnem uvodu in ogledu gasilske opreme smo smeli splezati v gasilsko vozilo (celo za krmilo!). Na glave smo si nadeli čelade in se brž spremenili v »prave gasilce«.

Kako dobro znamo »špricati«, smo ugotovili zunaj, ko smo z vodnim curkom podirali stekleničko na podstavku. Bili smo zelo uspešni. Tomaža smo pridno oblivali z vodo in se pri-

tem odlično zabavali. Še dobro, da so gasilci tega vajeni, in nam Tomaž ni prav nič zameril, ko je pridno pobiral stekleničke in jih vračal na podstavek. Za konec smo se odpeljali v vrtec kar z gasilskim avtomobilom – za hipec celo ob sireni in modri luči. Po »gasilsko« smo preživeli prav zanimivo dopoldne. Hvala, gasilec Tomaž!

Vtisi so bili tako močni, da smo v vrtec podoživljali dogodke še precej časa. Glavni rekviziti pri naši igri so bile cevi... Nekateri naši Petelini so se v igro tako vživeli, da se je že dalo v njih prepoznati bodoče gasilce.

Darinka, vzgojiteljica

Olimpijski pokal v Rovte

Tja, kjer sicer še ne premorejo primerne igrišča

Otroci iz rovtarskega vrtca so se pridno pripravljali na otroško olimpiado, ki je potekala 10. maja v Logatcu. Otroci iz skupine Veveričk so se kot najstarejša skupina udeležili tekmovanja na igrišču pri logaškem vrtcu. Sodelovalo je pet skupin: dve iz centralnega vrtca Logatec, dve iz enote Tabor in Veveričke iz Rovt.

Tekomovanja so se otroci in njihove trenerke lotili zelo resno, saj so si že prej vsak lep dan nabirali kondicijo in izkušnje pri točno določenih igrah. Nad njimi pa sta bdeli trenerki Irena in Urša. Tekmovanje se je odvijalo po vseh olimpijskih pravilih. Predstavniki so nosili čisto pravi olimpijski ogenj. Pozdravni govor je pripadel predstavnici olimpijskega komiteja vzgojiteljici Alenki Pleško. Vse pa so spremljali odlični navijači, ki so spodbujali svoje favorite. – Zanimivo je bilo opazovati, kako so se mučili na hoduljah mimo ovir, s skiroji, z nošenjem nagajivih kotalečih se žogic na pladju ali pa prav po košarkarsko voditi žogo po igrišču.

Najlepše se je tekmovanje izteklo za najmlajše iz Rovt, ki so postali prvaki in osvojili pokal, ki bo eno leto krasil vitrino njihovega vrtca; vrtcu pa bo prihodnje leto pripadala prirediteljska čast. Ne gre dvomiti, da prizadevne vzgojiteljice Gabi, Mojca, obe Ireni in obe Urši ne bi bile temu kos. Računajo pa lahko tudi na našo pomoč, saj se tudi one po najboljših močeh trudijo za naše otroke. Pomembno je gojiti v glavicah čut pripadnosti športu, ki je za razvoj naših naslednikov še kako pomemben.

Ob koncu pa še ena skrita želja vrtca in vzgojiteljic: radi

Veveričke. Olimpijske zmagovalke.

Foto: M. Bogataj

bi pridobili čisto pravo, dovolj veliko in opremljeno igrišče. Sredi prelepih rovtarskih širjav se namreč otroci stiskajo na sramotno majhnem in skoraj neprimernem igrišču – kot v kletki živalskega vrta. Naenkrat ne morejo na njem sproščati svoje energije vsi otroci vrtca. Pa še ta presneta zastrupljena mivka jim jemlje prostor! A zakaj se vse ustavi, ko gre za najmlajše? Mogoče še ne znajo povzdigniti glasu, razen takrat, ko je treba zamenjati pleničko. Zato v njihovem imenu srčno upamo na ušesa, ki bodo slišala, in oči, ki bodo videla.

Besedilo in foto: Metka Bogataj

Zanimivo pri urah pravljic

V krajevni knjižnici v Rovtah vsak četrtek ob 16. uri redno pripravljajo ure pravljic za najmlajše, ki se jih udeležuje od 15 do 30 otrok. Že dve leti skrbi za prijetno druženje najmlajših ob uri pravljic učiteljica Metka Rogelj.

Med pravljicami.

Kamera je v četrtek, 17. maja letos, ujela srečanje najmlajših prebivalcev Rovt pri interpretaciji pravljice Janko in Metka – pravljico poznamo vsi odrasli in vsi otroci po vsem svetu.

Besedilo in foto: France Brus

Mladi raziskovalni duh

Petra s svojo nalogo med šestimi najboljšimi v državi

Vse več je napisanega o tem, kako da je problematična današnja mladina, da se ji nič ne da, da ima vsega zadosti; motivacije za delo pa ni in ni. A svetle izjeme, ki potrjujejo pravila, obstajajo. Tako imamo tudi na OŠ Rovte pridno, delavno in prizadevno mlado raziskovalko, devetošolko Petro Bezeljak. Zakaj jo omenjam? Na prvi pogled v ničemer ne izstopa od ostalih. A ima tisto, česar marsikdo njene starosti nima: izjemno voljo do dela, ne tarna zaradi obremenjenosti, ampak ji je vse v še večji izziv.

Kar sama se je odločila, da se loti dokaj zahtevnega raziskovanja. V splošni skrbi za zdravje in prehrano je kar doma dobila idejo, da razišče že stoletja znan napitek, ki izhaja z daljnega Kavkaza. Seveda, beseda je o kefirju. Raziskovala je, kako se mala kefirna zrnca obnašajo v različnih vrstah mleka. Stvari se je lotila zelo resno. Seveda, potrebovala je tudi pomoč, ki jo je v prvi vrsti dobila pri svoji učiteljici biologije Magdi Kunc. Ta jo je nato usmerjala na zahtevni raziskovalni poti. Rezultat njenega dela si bo mogoče prebrati v njeni nalogi, ki bo v knjižnici. Pohvaliti gre predvsem mladostni entuziazem, ki ga tako pogrešamo pri dandanašnji mladini.

Petra je s svojo nalogo navdušila tudi stroge ocenjevalce, saj je bila izbrana med šestimi najboljšimi avtorji nalog z biološkega področja v državi. To pomeni najmanj srebrno priznanje, ki ga bo skušala v začetku junija pozlatiti na državnem srečanju raziskovalcev v Murski Soboti. A pri vsem tem ne gre le za odličja. Ta človek spravi v omaro, na plaketah se nabira prah. Gre za pozitiven odnos do dela in za željo nekaj doseči s svojo prizadevnostjo. Vse to Petra ima. In zato Petri želimo prizadevnosti še naprej.

Metka Bogataj

Bralci pišejo

Igrišče ali smetišče?

V družini imamo dva mala nadobudneža in živimo na borih 40-ih kvadratih. Zato poletne popoldneve preživljamo na mestih, ki so namenjena otrokom – na otroških igriščih. V Logatcu jih je pohvalno kar nekaj. Problem pa je njihova urejenost.

Mnogi starši razmišljamo, na katero igrišče naj peljemo svoje otroke, da bo primerno higienskemu minimumu. Ko se s svojima otrokoma odpravimo na bližje otroško igrišče, nas najprej pozdravijo prepolni smetnjaki, ki zevajoče molijo odprte pokrove, iz katerih neznožno zaudarja. V deželi tej, pred vstopom na otroško igrišče, stoji tabla, s katere se komaj razberejo pravila vedenja na igrišču in podpis DPOM in Občina Logatec. Po nepokošeni travi nadaljujemo pot po otroškem igrišču. Polomljene in prevrnjene klopi onemogočajo počitek in nadzor otrok. Ko pa človek le najde še kakšno »normalno« klop in izpusti otroka z »vajeti«, začne ta pobirati odmetane cigaretno ogorke. Tudi polni koši in smeti okrog njih so zelo privlačni za otroke. Dotrajana igrala, potrebna manjših popravil, so za manjše otroke nezanimiva. Raje brskajo po smeteh, ki so jih brezbržni obiskovalci odvrgli in jih nihče ne pospravi. V urbanem okolju bi človek pričakoval vsaj tedenski odvoz smeti, še posebno z otroškega igrišča. Le kolikokrat letno odpeljejo smeti z igrišča? Morda enkrat – ko sneg skopni, morda dvakrat, trikrat...? Jeza in hkrati žalost me prevzmeta, ko se moj otrok (na sliki) na otroškem igrišču počuti kot na smetišču. Tudi otroci iz bližjega vrtca se raje izognejo igrišču, da ne bi pritekkel kak potepuški pes in (kot na sliki) malo označil svoj teritorij. Tudi »kannolom« pod Narodnim domom v prijetni senci ni premogel

Med igrali in smetmi.

gostoljubja na podrtih klopih in nepokoševi travi, polni smeti. Ali smo v Afriki, kjer se otroci igrajo na smetišču? Ali je to le malomarnost skrbnikov ali obiskovalcev otroškega igrišča? Karkoli že – treba bo kaj storiti, da bo smetišče spet postalo igrišče!

Robert Debevec

Še o izgradnji pločnika ob Notranjski cesti (pojasnilo ob pismu)

Na decembrski seji Sveta staršev Osnovne šole 8 talcev smo se starši dogovorili z gospo ravnateljico, da preko pisma nagovorimo prebivalce Notranjske, naj sodelujejo z gospodom županom pri iskanju učinkovitejše rešitve izgradnje pločnika. Pismo smo posredovali prebivalcem ob Notranjski cesti ter poslali Logaškimi novicam v objavo. Objavljeno je bilo 15. februarja; 15. marca pa smo v Logaških novicah prebrali mnenje, v katerem nismo zaznali razumevanja namena staršev, ki je v spodbujanju hitre in varne rešitve izgradnje pločnika. Že več let vzpodbujamo go-

spoda župana, občinski svet za preventivo v cestnem prometu ter s pismom še prebivalce ob tej prometno nevarni cesti, ki ne želijo prodati svojih zemljišč, da bi to vendarle naredili in da bi skupaj dosegli zelene premike.

Tanja Černe,
predsednica Sveta staršev OŠ 8 talcev
Sebastjan Selan,
predstavniki Sveta staršev v obč. svetu za preventivo v cestnem prometu

Pomanjkanje prostora v vrtcih

Spoštovano vodstvo občine Logatec!

V prejšnji številki Logaških novic beremo, kako uspešna je naša občina – prejela je celo Modri trak (prvo mesto!) za najbolj razvojno naravnano občino v Sloveniji. Bravo, smo ponosni! Kazalci, na podlagi katerih je bila izbrana prav naša občina, so med drugim višina dohodnine, število zaposlenih, število s.p.-jev, izdana gradbena dovoljenja, število novih stanovanj ter demografski potencial: priseljevanje, rodnost, poroke, izobraževanje... Res laskavo!

Tudi novica o enkratni pomoči ob rojstvu otroka v višini 100 evrov za novorojenčke po 1.1.2007 je spodbudna. Mimogrede, nekatere občine ne dajo nič, Izola in Bled pa 500 evrov. (In še zanimivost, za 100 evrov se kupi 11 paketov ali 616 najcenejših pleničk, kar zadostuje za približno 12 tednov). Po novem torej starši dobijo spodbudo ob rojstvu otroka, ki je celo pospremljena

z besedami »v upanju, da se bo rodnost v kraju še povečala...«. smo najbolj potencialna občina, nove soseske se gradijo, vsak dan se priseljujejo novi in novi ljudje v kraj, poslovna cona se širi, kar predstavlja še dodaten razvoj, mlade družine pa trepetajo, kam z otrokom, ko bo treba spet v službo...

V 21. členu Zakona o lokalni samoupravi jasno piše, da je naloga občine med drugim tudi, da pospešuje službe za predšolsko varstvo. Ta isti člen nalaga občini tudi, da načrtuje prostorski razvoj. Zato sem se pozanimala, kako je potekala gradnja sedanjega vrtca. Bilo je v sedemdesetih letih, sredstva pa so se zbirala s samoprispevkom. Tudi ko se je gradilo novo naselje blokov na Pavšičevi ulici, je bil določen delež kupnine, ki se je stekal za namen gradnje vrtca za novo naselje (prostori so bili sicer zagotovljeni, vendar do odprtja vrtca ni prišlo s strani občine, pač pa do dobro desetletje s strani Karitasa). Nadalje slišim, da je prvot-

ni investitor naselja Sončni log imel v planu graditev vrtca, potem pa se je na to pozabilo. V stanovanja pa se je vselilo veliko mladih družin. Ob vsem tem mimogrede še opazka: večina prebivalcev, ki so v tem času postali stari starši, je torej prispevala k izgradnji vrtca. Moji, na primer so, pa ga niso niti nikoli izkoristili, ker sem se varovala doma; so bili drugi časi. In zdaj se potihem pričakuje, da bi ti isti prebivalci vskočili na celodnevno pomoč tudi pri varovanju vnučkov, kar je zelo drzno. Pa ob tem seveda ne mislim na to, da bi imeli kakršnokoli prednost, želim samo opozoriti na izredno slabo in kratkoročno prostorsko politiko.

Spoštovani župan, spoštovano vodstvo občine, glede na uspešnost občine, kot mladi starš, pa tudi zato, ker sem po stroki prostorski planer, ne morem mirno mimo problematike, in v imenu mnogih mladih družin, vam postavljam vprašanje, kakšni so kratkoročni plani na tem področju. Zanima nas že za letos. Kam

naj starši, ki so dobili negativni sklep oziroma so uvrščeni na rep čakalne liste, z otroki? Bo padla pobuda za dajanje koncesij varuškam, ki bi zagotovile zavarovanje in legalizirale dejavnost? Bo do septembra odprta še kakšna enota? Bo ta zagotovila, da bo vseh zavrnjenih 43 otrok sprejetih? Prosimo za zelo konkreten odgovor, kaj svetujete staršu, ki bo dobil negativno odločbo. In naj še povem, da občutki mladih družin niso prijetni. Ali ima občina namen postati mladim družinam prijazna in kateri ukrepi bodo sprejeti? Ne nazadnje, kakšni so načrti občine, da čez 5 let naši otroci ne bodo strpani v razrede s po 35 otrok?

Zahvaljujem se vam za dejanja (in odgovor).

PS: Odprto pismo je napisano v mojem imenu, a ob ustni podpori mnogih mladih družin.

Staša Mesec

Odmevi iz Doma starejših

Krasni maj v Domu starejših

Prvo jutro v maju nas je zjutraj pozdravila godba z mažoretkami iz Logatca. To je bil res enkratni pozdrav. Sicer smo v maju sadili rože v lončke za naše balkone. Vsi stanovalci, ki imajo balkone, so pomagali, saj rože na balkonih lepo poživijo celo hišo.

Maja nas je obiskal tudi ženski pevski zbor iz Borovnice. V zboru pejejo starejše upokojenke z zelo dobrimi glasovi. Zapele so veliko lepih pesmi; kot solist je zapel tudi zborovodja Rudi Cerk. Pevke so zaigrale tudi na domače instrumente, s čimer so nastop še bolj poživile, in stanovalci smo bili res dobre volje.

Obiskali so nas tudi otroci z osnovne šole Tabor Logatec. Uprizorili so lepo igrico. Trije so bili oblečeni v čarovnike z velikimi klobuki. Eden od dečkov je tudi zaigral na harmoniko.

Tudi eden izmed stanovalcev je čaral. Otroci so ga z zanimanjem spraševali, kako mu to uspeva.

Na razstavi ročnih del naše stanovalke Francke Češnovar smo občudovali kvačkane izdelke, cvetje iz papirja in nogavic. Vse to je delala najprej za vnuke, nato za pravnuke; sedaj pa dela za svojo dušo. Malo ji nagajajo oči, a to je ne ovira. Na otvoritvi razstave so zapeli pevci našega pevskega zbora, dve stanovalki pa sta igrali na harmoniko.

Zunaj pod senčniki so se na obisku ustavili tudi otroci iz Miklavževega vrtca. Bili so zelo pogumni in so nam zapeli, pri čemer jim je pomagala vzgojiteljica. Nato so se odžejali. Bili so res luštni.

Ivanka Pečenik

Pobožali so tudi – kačo

Varovanci v živalskem vrtu.

Pa smo dočakali! V lepem majskem dopoldnevu smo se stanovalci Doma starejših odpeljali proti Ljubljani. Polni pričakovanj, dobre volje in nasmehanih obrazov smo se podali v živalski vrt. Prijazna vodnica Petra nas je seznanila z nekaterimi prebivalci živalskega vrta. Nekatere smo lahko celo podržali in pobožali – tudi kačo! V prijetni senčici smo poslušali različne glasove živali, ki so nas pozdravljale in nam prav tako hrupno zaželele srečno pot ob odhodu.

Z vedno glasnejšimi želodci smo se odpeljali v Bistro pri Vrhniku, kjer nas je čakalo dobro kosilo in prijazna postrežba. Ko smo trebuh napolnili in bi se nam prilegel počitek, se je oglasila harmonika. Naša stanovalka je igrala tako lepo, da smo morali še mi pritegniti.

Namesto sprehoda okoli grajskega ribnika, smo se utrujeni in zadovoljni raje odpravili proti Domu.

Zdenka Brenčič

Bralci pišejo

Igrišče ali smetišče?

V družini imamo dva mala nadobudneža in živimo na borih 40-ih kvadratih. Zato poletne popoldneve preživljamo na mestih, ki so namenjena otrokom – na otroških igriščih. V Logatcu jih je pohvalno kar nekaj. Problem pa je njihova urejenost.

Mnogi starši razmišljamo, na katero igrišče naj peljemo svoje otroke, da bo primerno higienskemu minimumu. Ko se s svojima otrokoma odpravimo na bližje otroško igrišče, nas najprej pozdravijo prepolni smetnjaki, ki zevajoče molijo odprte pokrove, iz katerih neznožno zaudarja. V deželi tej, pred vstopom na otroško igrišče, stoji tabla, s katere se komaj razberejo pravila vedenja na igrišču in podpis DPOM in Občina Logatec. Po nepokošeni travi nadaljujemo pot po otroškem igrišču. Polomljene in prevrnjene klopi onemogočajo počitek in nadzor otrok. Ko pa človek le najde še kakšno »normalno« klop in izpusti otroka z »vajeti«, začneta pobirati odmetane cigaretno ogorke. Tudi polni koši in smeti okrog njih so zelo privlačni za otroke. Dotrajana igrala, potrebna manjših popravil, so za manjše otroke nezanimiva. Raje brskajo po smeteh, ki so jih brezbržni obiskovalci odvrgli in jih nihče ne pospravi. V urbanem okolju bi človek pričakoval vsaj tedenski odvoz smeti, še posebno z otroškega igrišča. Le kolikokrat letno odpeljejo smeti z igrišča? Morda enkrat – ko sneg skopni, morda dvakrat, trikrat...? Jeza in hkrati žalost me prevzmeta, ko se moj otrok (na sliki) na otroškem igrišču počuti kot na smetišču. Tudi otroci iz bližjega vrtca se raje izognejo igrišču, da ne bi pritekkel kak potepuški pes in (kot na sliki) malo označil svoj teritorij. Tudi »kamnolom« pod Narodnim domom v prijetni senci ni premogel

Med igrali in smetmi.

gostoljubja na podrth klopih in nepokoševi travi, polni smeti. Ali smo v Afriki, kjer se otroci igrajo na smetišču? Ali je to le malomarnost skrbnikov ali obiskovalcev otroškega igrišča? Karkoli že – treba bo kaj storiti, da bo smetišče spet postalo igrišče!

Robert Debevec

Še o izgradnji pločnika ob Notranjski cesti (pojasnilo ob pismu)

Na decembrski seji Sveta staršev Osnovne šole 8 talcev smo se starši dogovorili z gospo ravnateljico, da preko pisma nagovorimo prebivalce Notranjske, naj sodelujejo z gospodom županom pri iskanju učinkovitejše rešitve izgradnje pločnika. Pismo smo posredovali prebivalcem ob Notranjski cesti ter poslali Logaškimi novicam v objavo. Objavljeno je bilo 15. februarja; 15. marca pa smo v Logaških novicah prebrali mnenje, v katerem nismo zaznali razumevanja namena staršev, ki je v spodbujanju hitre in varne rešitve izgradnje pločnika. Že več let vzpodbujamo go-

spoda župana, občinski svet za preventivo v cestnem prometu ter s pismom še prebivalce ob tej prometno nevarni cesti, ki ne želijo prodati svojih zemljišč, da bi to vendarle naredili in da bi skupaj dosegli zelene premike.

Tanja Černe,

predsednica Sveta staršev OŠ 8 talcev

Sebastian Selan,

predstavniki Sveta staršev v obč. svetu za preventivo v cestnem prometu

Pomanjkanje prostora v vrtcih

Spoštovano vodstvo občine Logatec!

V prejšnji številki Logaških novic beremo, kako uspešna je naša občina – prejela je celo Modri trak (prvo mesto!) za najbolj razvojno naravnano občino v Sloveniji. Bravo, smo ponosni! Kazalci, na podlagi katerih je bila izbrana prav naša občina, so med drugim višina dohodnine, število zaposlenih, število s.p.-jev, izdana gradbena dovoljenja, število novih stanovanj ter demografski potencial: priseljevanje, rodnost, poroke, izobraževanje... Res laskavo!

Tudi novica o enkratni pomoči ob rojstvu otroka v višini 100 evrov za novorojenčke po 1.1.2007 je spodbudna. Mimogrede, nekatere občine ne dajo nič, Izola in Bled pa 500 evrov. (In še zanimivost, za 100 evrov se kupi 11 paketov ali 616 najcenejših pleničk, kar zadostuje za približno 12 tednov). Po novem torej starši dobijo spodbudo ob rojstvu otroka, ki je celo pospremljena

z besedami »v upanju, da se bo rodnost v kraju še povečala...«. smo najbolj potencialna občina, nove soseske se gradijo, vsak dan se priseljujejo novi in novi ljudje v kraj, poslovna cona se širi, kar predstavlja še dodaten razvoj, mlade družine pa tretjajo, kam z otrokom, ko bo treba spet v službo...

V 21. členu Zakona o lokalni samoupravi jasno piše, da je naloga občine med drugim tudi, da pospešuje službe za predšolsko varstvo. Ta isti člen nalaga občini tudi, da načrtuje prostorski razvoj. Zato sem se pozanimala, kako je potekala gradnja sedanjega vrtca. Bilo je v sedemdesetih letih, sredstva pa so se zbirala s samoprispevkom. Tudi ko se je gradilo novo naselje blokov na Pavšičevi ulici, je bil določen delež kupnine, ki se je stekal za namen gradnje vrtca za novo naselje (prostori so bili sicer zagotovljeni, vendar do odprtja vrtca ni prišlo s strani občine, pač pa do dobro desetletje s strani Karitasa). Nadalje slišim, da je prvot-

ni investitor naselja Sončni log imel v planu graditev vrtca, potem pa se je na to pozabilo. V stanovanja pa se je vselilo veliko mladih družin. Ob vsem tem mimogrede še opazka: večina prebivalcev, ki so v tem času postali stari starši, je torej prispevala k izgradnji vrtca. Moji, na primer so, pa ga niso niti nikoli izkoristili, ker sem se varovala doma; so bili drugi časi. In zdaj se potihem pričakuje, da bi ti isti prebivalci vskočili na celodnevno pomoč tudi pri varovanju vnučkov, kar je zelo držno. Pa ob tem seveda ne mislim na to, da bi imeli kakršnokoli prednost, želim samo opozoriti na izredno slabo in kratkoročno prostorsko politiko.

Spoštovani župan, spoštovano vodstvo občine, glede na uspešnost občine, kot mladi starš, pa tudi zato, ker sem po stroki prostorski planer, ne morem mirno mimo problematike, in v imenu mnogih mladih družin, vam postavljam vprašanje, kakšni so kratkoročni plani na tem področju. Zanima nas že za letos. Kam

naj starši, ki so dobili negativni sklep oziroma so uvrščeni na rep čakalne liste, z otroki? Bo padla pobuda za dajanje koncesij varuškam, ki bi zagotovile zavarovanje in legalizirale dejavnost? Bo do septembra odprta še kakšna enota? Bo ta zagotovila, da bo vseh zavrnjenih 43 otrok sprejetih? Prosimo za zelo konkreten odgovor, kaj svetujete staršu, ki bo dobil negativno odločbo. In naj še povem, da občutki mladih družin niso prijetni. Ali ima občina namen postati mladim družinam prijazna in kateri ukrepi bodo sprejeti? Ne nazadnje, kakšni so načrti občine, da čez 5 let naši otroci ne bodo strpani v razrede s po 35 otrok?

Zahvaljujem se vam za dejanja (in odgovor).

PS: Odprto pismo je napisano v mojem imenu, a ob ustni podpori mnogih mladih družin.

Staša Mesec

Odmevi iz Doma starejših

Krasni maj v Domu starejših

Prvo jutro v maju nas je zjutraj pozdravila godba z mažoretkami iz Logatca. To je bil res enkratni pozdrav. Sicer smo v maju sadili rože v lončke za naše balkone. Vsi stanovalci, ki imajo balkone, so pomagali, saj rože na balkonih lepo poživijo celo hišo.

Maja nas je obiskal tudi ženski pevski zbor iz Borovnice. V zboru pejejo starejše upokojenke z zelo dobrimi glasovi. Zapele so veliko lepih pesmi; kot solist je zapel tudi zborovodja Rudi Cerk. Pevke so zaigrale tudi na domače inštrumente, s čimer so nastop še bolj poživile, in stanovalci smo bili res dobre volje.

Obiskali so nas tudi otroci z osnovne šole Tabor Logatec. Uprizorili so lepo igrico. Trije so bili oblečeni v čarovnike z velikimi klobuki. Eden od dečkov je tudi zaigral na harmoniko.

Tudi eden izmed stanovalcev je čaral. Otroci so ga z zanimanjem spraševali, kako mu to uspeva.

Na razstavi ročnih del naše stanovalke Francke Češnovar smo občudovali kvačkane izdelke, cvetje iz papirja in nogavic. Vse to je delala najprej za vnuke, nato za pravnuke; sedaj pa dela za svojo dušo. Malo ji nagajajo oči, a to je ne ovira. Na otvoritvi razstave so zapeli pevci našega pevskega zbora, dve stanovalki pa sta igrali na harmoniko.

Zunaj pod senčniki so se na obisku ustavili tudi otroci iz Miklavževega vrtca. Bili so zelo pogumni in so nam zapeli, pričemer jim je pomagala vzgojiteljica. Nato so se odžejali. Bili so res luštni.

Ivanka Pečenik

Pobožali so tudi – kačo

Varovanci v živalskem vrtu.

Pa smo dočakali! V lepem majskem dopoldnevu smo se stanovalci Doma starejših odpeljali proti Ljubljani. Polni pričakovanj, dobre volje in nasmejanih obrazov smo se podali v živalski vrt. Prijazna vodnica Petra nas je seznanila z nekaterimi prebivalci živalskega vrta. Nekatere smo lahko celo podržali in pobožali – tudi kačo! V prijetni senčici smo poslušali različne glasove živali, ki so nas pozdravljale in nam prav tako hrupno zaželele srečno pot ob odhodu.

Z vedno glasnejšimi želodci smo se odpeljali v Bistro pri Vrhniki, kjer nas je čakalo dobro kosilo in prijazna postrežba. Ko smo trebuhu napolnili in bi se nam prilegel počitek, se je oglasila harmonika. Naša stanovalka je igrala tako lepo, da smo morali še mi pritegniti.

Namesto sprehoda okoli grajskega ribnika, smo se utrujeni in zadovoljni raje odpravili proti Domu.

Zdenka Brenčič

Zahvala

Ob smrti našega dragega moža, očeta, tasta, dedka in pradedka Blaža Glavatovića

Blažo Glavatović

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena in izražena sožalja, darovano cvetje in sveče ter za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo Katarini Turk, dr. med.spec., za vso skrb med zdravljenjem, pogrebniemu zavodu Menart, Lovski družini Planina za lepo opravljen lovski pogreb, govornikoma Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Logatec Viktorju Šenu in Lovske družine Planina Janezu Šabcu za sočutne besede ob slovesu.

Hvala pevskeemu kvartetu za zapete poslovilne pesmi in trobentarju za zaigrano Tišino.

Žalujoči vsi njegovi

Zahvala

Marija Šemerl
1914 – 2007

Ob smrti naše drage mame, tašče in stare mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče in cvetje. Posebej se zahvaljujemo g. župniku Janezu Selanu za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenim pevkam ter Ivici in Dragici.

Iskrena hvala zaposlenim v Domu Marije in Marte, dr. Jožetu Skvarču za dolgoletno zdravljenje, pogrebniemu zavodu Menart za skrbno in lepo opravljene pogrebne storitve.

Hvala vsem, ki ste pospremili našo mamo k poslednjemu počitku.

Ohranite jo v lepem spominu in se je spomnite tudi v molitvi.

Vsi njeni

Zahvala

*Zdaj v družbi svete si Marije,
na zemlji ti si jo častil,
si pevaš rajске melodije,
saj vedno vnet si pevec bil.*

Ob boleči izgubi našega dragega moža, brata, strica Doreta-Martina Modica

Dore-Martin Modic

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam bili v težkih trenutkih v oporo in tolažbo. Hvala vsem, ki ste ga pokropili, zanj molili, darovali cvetje, sveče, darove za svete maše ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala gospodu župniku Janezu Selanu za lep pogrebni obred, pevcem za občuteno zapete pesmi. Zahvaljujemo se Janezu Pečkaju za poslovilno organizacijo. Iskrena hvala vsem gasilcem PGD Gorenji Logatec in pogrebem, ki ste ga pospremili k večnemu počitku. Hvala dr. Jožetu Skvarču za dolgotrajno pomoč pri njegovi bolezni. Zahvaljujemo se tudi pogrebniemu zavodu Menart.

Žalujoči vsi njegovi

Rezbarske mojstrovine

Petinsedemdesetletni Rudi Dolenc iz Rovt se je kot mladenič izučil v Žireh za čevljarja, vendar ni ostal v tem poklicu. Zaposlil se je v KLI Logatec kot montažer, kjer je tudi dočkal zaslužen upokožitev.

Rudi med svojimi mojstrovini.

Svojemu prvotnemu – čevlarskemu poklicu pa se ni nikoli izneveril. Iz lipovega lesa je izdelal celo vrsto lesenih »švedrovcev« ali gojzerjev, ki so jih ob odhodu v pokoj izročali sodelavci čevljarjem iz žirovske Alpe.

Pred nedavnim je izdelal v naravni velikosti avstrijskega vojaka, ki s koškom cvetja krasi vhod na njegov dom v Rovtah

Besedilo in foto: France Brus

Zmagovita kreacija

Prek cerkniške Vitre na mednarodno mladinsko izmenjavo v Anglijo

Po predstavitvi mladinskih programov na gimnaziji v Postojni v organizaciji Vitre iz Cerknice sem se prijavila na letošnjo mednarodno mladinsko izmenjavo v Angliji. Osem nas je bilo v ekipi iz Slovenije – poleg mene še: Tjaša Blaško, Ajda Račević, Irena Udovič, Tita Breclj, Saša Klančar, Jure Kolarič in Vanes Husič. Izmenjava je trajala od 23. marca, do 2. aprila v vasi Derwentwater blizu Keswicka, ki leži v Lake District National Park. Dežela je ob zahodni obali Anglije tik pod mejo s Škotsko. Vodeča organizacija je bila Grampus iz Anglije. Srečanja se nas je udeležilo 36 mladih iz 5 držav: iz Anglije, Slovaške, Poljske, Nemčije in Slovenije. Inovativnost in ustvarjalnost smo izražali v mednarodnem projektu Fashion by the lake. Program sta sofinancirala Evropska komisija ter Urad RS za mladino.

Tjaša v slovenski kreaciji, izbrani za naslovnico modne revije Glamour.

Program je povezoval umetnost, kulturo in okolje. Druženje je temeljilo na skupnem delu, poznavanju držav, predstavitvi Slovenije. To smo udeleženci pripravili že doma na pripravljalnem srečanju na Vitri. Program je temeljil na ustvarjalnih pristopih k modi in umetnosti, temelječ na inspiraciji jezera, obenem pa je

prispeval k strpnosti in kulturni raznolikosti vseh vključenih. Na tamkajšnjih delavnicah smo iz različnih materialov izdelovali zaplestnice, verižice, prstane, dežnik, ribice, celo obleko in barvite volnene šale, modne dodatke; sama sem se uspešno lotila klobuka. Za izdelovanje zanimivih in na pogled prijetnih oblek so bile potrebne originalnost, domiselnost ter iznajdljivost.

Svoje kreacije smo javno predstavili na zaključni modni reviji, kjer so bili prisotni tudi novinarji in fotografi. Kot najlepšo kreacijo so si izbrali našo, ki jo je nosila Tjaša in je bila objavljena na naslovnici znane modne revije Glamour.

Kljub mnogim obveznostim smo si ogledali tudi zanimivi mesti Edinburgh in Carlisle; nedeljsko popoldne pa smo preživeli na obali Atlantskega oceana.

Vesela sem bila, da sem svojo angleščino lahko izpopolnjevala v praksi. In ravno to naj bi bilo bistvo izmenjave – spoznavanje z drugimi narodi. Lahko rečem, da je bila to najlepša izkušnja v mojem življenju.

Vsem svojim sovrstnikom priporočam, da se vključijo v programe in projekte, ki jih ponuja Evropska skupnost, saj so namenjene nam – mladim. Pri teh evropskih programih že 10 let aktivno sodeluje Vitra, ki vabi mladostnike k izmenjavi. Mladinska delavka Tatjana Gostiša nam je na razpolago na sedežu Vitre v Cerknici, Cesta 4. maja 51 in na telefonu 01/70 97 350 ali na e-mailu info@vitra.si. Naše dogodivščine pa si lahko ogledate na spletni strani www.vitra.si, kjer smo v mednarodnih projektih tudi mi spletni soustvarjalci.

Klara Mihevc

**Kupujete
rabljeno vozilo?**

Preverite zalogo!

▶▶▶ www.avtohisaseliškar.si

**Avtohiša
SELIŠKAR d.o.o.**

Avtohiša Seliškar d.o.o.,
Betajnova 16, 1360 Vrhnika
E: info@avtohisaseliškar.si

P. E. Postojna,
Kosovelova ul. 10b, 6230 Postojna
E: postojna@avtohisaseliškar.si

T: 01/750 22 52

T: 05/720 26 50

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3950 izvodov. Časopis je brezplačen. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si, ISSN 0350 9281

Le kdaj bo obnovljen dom na Griču?

Razpadajoči nekdanji logaški ponos.

V stari Jugoslaviji so logaški orli s ponosom telovadili v Prosvetnem domu na Griču. Še dolgo po vojni smo v zimskem času generacije dijakov nižje gimnazije telovadile v tako imenovanem »didi domu«. Še v letu 1962, ko sem kot praktikant – dijak učiteljišča prišel na prakso v logaško osemletko, sem pri športnem učitelju Bogdanu Cominu v tej dvorani izpopolnjeval in utrjeval svoje teoretično znanje, pridobljeno skozi petletno pedagoško šolanje.

In kaj je danes z nekdanjim domom logaških orlov? Ograjen, na pol podrt sameva na Griču in ni ravno v čast ne mestu ne meščanom Logatca. Sliši se sicer za neka prenovitvena prizadevanja. A kdaj bo kaj iz tega?

Besedilo in foto: France Brus

Dobrodošlica v Grčarevcu

Zelo lepo in pozorno. Ker so tu doma prijazni ljudje!

Foto: Srečo

Zahvala ob postavitvi Križa spomin

Ob postavitvi Križa spomina ob Šemonovem breznu gre zahvala vsem, ki so nesebično pomagali z vzpodbudami, z materialom, z denarjem. Še posebej hvala Mojci Šemonovi-Tomazinovi, ki je dovolila postavitve križa na Šemonovem, Branetu Vegeljju, kiparju-samouku za izdelavo Kristusovega razpela, Klemnu Nagodetu za izdelavo križa, Ivanu Sajovcu, Ivanu Gantarju in Slavku Šinkovcu za neposredno pomoč, dr. Ivanu Merlaku in logaškima župnikoma za zadušno mašo in blagoslov križa, našemu županu Janezu Nagodetu in županoma občine Vrhnike in Dobrova-Polhov Gradec za gmotno pomoč.

Vinko Mihevc

Spoštujmo naravo.

Ohranimo jo za naše potomce.

Vsi se radi sprehajamo po neokrnjeni naravi in uživamo v njeni lepoti. Če jo želimo ohraniti tudi za naše potomce, moramo sprejeti ukrepe, da jo zavarujemo. V ta namen smo se v Abanki odločili ponuditi **nove ekološke kredite**, ki jih lahko koristite za **gradnjo ali prenavljanje okolju prijaznih nepremičnin ali nakup energijsko učinkovitih gospodinskih aparatov ter okolju prijaznih motornih vozil**. Izkoristite **ekološke potrošniške ali stanovanjske kredite** Abanke - in narava vam bo vrnila skrb.

Abanka Vipava d.d., Slovenska 58, 1517 Ljubljana, Slovenija

www.abanka.si | info@abanka.si | Abafon 080 1 360

ABANKA

Mavrični vrt

**Kako se rado dogaja, da so lepe stvari tako blizu in tako daleč hkrati!
Kje je že Nova Zelandija? Mnogo dlje od Zaplane**

Popoldne, kakršnih je letos po mokri Zofiji dan za dnem, in vendar tudi docela drugačno. Predvsem drugačno na domačiji Jerebovih na tistem delu Zaplane, ki sodi k Logatcu. Tam domujeta, gospodarita in ustvarjata čudeže Alenka in njen mož Samo. Človek se pač zatopljen v svoje misli vozi tam mimo – še vedno po zaprašenih cesti – ne da bi sploh opazil vrt vznemirljivega obilja: bojda kakih tisoč petsto, če ne še več, rastlin iz širih naravnih okolij od vsepovsod se je udomačilo na vrtu prevzemajočih občutij.

Margaret Long med gostiteljema Alenko in Samom.

To dragocenost si je zaželela 9. junija ogledati 25-članska družina profesionalnih gojiteljev vrtov iz Nove Zelandije. In želja jim je bila izpolnjena, pričakovanja pa presežena, vsaj tako je prepričljivo navdušeno dejala Margaret Long, ki je goste iz daljno daljne dežele pripeljala v Evropo.

»Gospa Margaret, pa kako, da ste se iz daljne Zelandije odločili za ogled prav vrta Jerebovih?«

Seveda, v prvem hipu se tega vrta nismo zavedali, saj je naša dežela, kot sami pravite daleč, zelo daleč. Vendar ljubezen do vrtov in skrbno negovane narave v njih zbliža še tako oddaljene kraje in ljudi. Ko smo se že odločali za obisk Evrope, njenih lepote – s poudarkom na naravni urejenosti vrtov –, smo si v istem hipu rekli, da ne smemo obiti za nas vsekakor zanimive in radovednost vzbujajoče Slovenije, ki je na šolskem globusu ni mnogo več kot za dober zbudljaj igle.

»Ja. Bo kar res. Ampak kako ste torej našli pot do domačije Jerebovih?«

Dokaj preprosto. V načrtu smo imeli obisk osmih vrtov po Sloveniji. In naši slovenski prijatelji so nam priporočili tudi ta vrt. In bilo bi nepopravljivo narobe, če bi ga

bili zgrešili. Gostoljubje gospe Alenke in gospoda Sama, lepota okolja in ta biser v njem. Vse je vredno občudovanja: čudovit skalnjak, potoček z ribnikom, razkošne zasaditve po razgibanem zemljišču. Mavrice razsežnega razcvetja. Vse negovano z naravno pozornostjo. Okolje za rojevanje prijateljev in prijateljstev. Skoraj za občutje presežnega.

Jerebovim je kajpak laskalo priznanje in potrjevanje ne le gospe Margarethe, ampak tudi vse preostale družine velikih mojstrov vrtnarstva, ki so se občudujoče sprehajali po vrtnih stezah in odkrivali tudi premnoge redkosti, ki jih ponuja ta lepo urejeni vrt na sončni strani Zaplane. Presenečeni torej nad mnogočim, tudi nad ajdo - odkritjem, ki ga sicer ni bilo moč opaziti po vrtnih gredicah, pač pa na krožnikih pisano ponujene domače gostoljubnosti Alenke in njenega moža. Koliko zadovoljstva vrtnarskih lepote razvajanih gostov iz Nove zelandije. Slovenija pa jim je sploh nedopovedljivo všeč.

Meni pa je bil všeč miselni preblisk, da tudi po

Po vrtu neslutnih lepote.

takih poteh lahko najde naša Slovenija pot v širni svet.

Marcel Štefančič

ODTRGAJTE SE OD RUTINE ...

Če želite izboljšati svoje psihofizične sposobnosti, se naučiti ravnati z orožjem, se izuriti za preživetje v različnih okoliščinah in okusiti vojaško življenje, se pridružite Pogodbeni rezervni sestavi Slovenske vojske.

Če izpolnujete pogoje, se ji lahko pridružite kot **vojakinja oz. vojak, podčastnica oz. podčastnik ali častnica oz. častnik**. Vključili vas bomo v ustrezen program usposabljanja, kot pripadnica oz. pripadnik rezervne sestave pa boste prejemali tudi plačilo.

www.slovenskavojska.si

Prijavite se lahko na **Upravi za obrambo Ljubljana**, in sicer na izpostavi na **Vrhniki** (tel. 01 750 57 18) ali v pisarni v **Logatcu** (tel. 01 754 12 72).

Prijavite se lahko tudi po elektronski pošti naborna.pisarna@mors.si.

**... IN SE PRIDRUŽITE POGODBENI
REZERVNI SLOVENSKE VOJSKE!**

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

SLOVENSKA VOJSKA
V službi domovine.

OBNOVA

Nudimo vam **veliko izbiro gradbenega materiala** po ugodnih cenah, svetovanje pri nakupu in tudi dostavo kupljenega blaga na dom.

Prepričajte se, mi vas pričakujemo.

Obnova Trgovina d.o.o.

Gradbeni center IOC Zapolje, Logatec

tel: 01 | 75 64 265,

fax: 01 | 75 64 275

AKCIJA

Stropor EPS 70 8 cm	UVOZ	4,81 €	1.153 SIT m ²
TERVOL lamela fasadna FPPL 12 cm	TERMO	13,95 €	3.343 SIT m ²
Kematerm 25 kg	KEMA	8,99 €	2.154 SIT vreča
Okenske police	KAMNOSEŠTVO ŽUNKO	-10%	
Zaključni fasadni sloji	BAUMIT, JUB, ROFIX, TER.	-15%	
Modularni blok 29x19x19 cm	GORICA	0,52 €	125 SIT kos
Gips plošča 2000x1200x13 mm	LAFARGESSI	4,92 €	1.179 SIT kos
Jupol 16 l	JUB	15,39 €	3.688 SIT kos
Betonski tlakovec Nostalit - multicolor	JARC	8,9 €	2.133 SIT m ²
Vhodna vrata A 10 105x210 cm	FURLAN	299,99 €	71.890 SIT kos

FIAT

AVTOTRADE, d.o.o., VRHNIKA

Sinja Gorica 11, 1360 Vrhnika

tel.: 01 750 51 99, 755 79 00

► www.avtotrade.si

BRAVO. MADE IN FIAT.

OD NEKDAJ IMAMO JASEN CILJ:
IZBOLJŠATI VAŠE REZULTATE DELA

Z našimi izkušnjami, strastjo in znanjem vam pomagamo premagovati vsakdanje izzive. Če so naši izdelki na najvišji ravni, bodo tudi vaši rezultati. Zato je rojen Fiat Professional: da rastejo skupaj!

DUCATO - zanesljivi: dva od treh avtomobov v Evropi sta izdelana na osnovi Ducata; najboljši motor in poraba v segmentu: 2.3 Multijet 88 kW (120 KM), 320 Nm, 6 prestav, poraba goriva 7,2 l/km

DOBLO CARGO - udoben in prostoren: največji volumen tovornega prostora 4m³ - Doblo Cargo Maxi

SCUDO - uporabniku prijazen: najnižji prag nakladija le 49 cm od tal

OD 25. MAJA DALJE

AVTOTRADE, d.o.o., Vrhnika
Sinja Gorica 11, 1360 Vrhnika
tel.: 01 750 51 99, 755 79 00

